

U S T A W A

z dnia

Prawo komunikacji elektronicznej¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Zakres ustawy

Art. 1. 1. Ustawa określa:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002, str. 37, z późn. zm. – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 514),
- b) dyrektywę Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002, str. 21– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 178),
- c) dyrektywę 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącą sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającą dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz. Urz. WE L 271 z 09.10.2002, str. 16, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 4, str. 321),
- d) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 63),
- e) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.),
- f) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającą dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.),
- g) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.),
- h) decyzję Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. ustanawiającą wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (2000/299/WE) (Dz. Urz. WE L 97 z 19.04.2000, str. 13 – Dz. Urz. UE L Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 118),
- i) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1),
- j) decyzję delegowaną Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającą decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED);

1) zasady podejmowania, wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „działalnością komunikacji elektronicznej”, obejmującej:

a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych

2) służby stosowaniu:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.),
- b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia oraz czuwania przy podłączeniu do sieci (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.),
- e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.),
- f) rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2),
- g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.),
- h) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.),
- i) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającego wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.),
- j) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającego wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.),
- k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69),
- l) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1).

i telewizyjnych, lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”, oraz

- b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 3) zasady zapewniania dostępu do lokalnej sieci radiowej i korzystania z tej sieci;
- 4) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 5) zasady uzyskiwania dostępu i korzystania z satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, w ramach europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, oraz zarządzania tą usługą;
- 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji;
- 7) prawa i obowiązki użytkowników urządzeń radiowych;
- 8) prawa i obowiązki użytkowników końcowych;
- 9) zasady dostępu telekomunikacyjnego oraz warunki regulowania rynków komunikacji elektronicznej;
- 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;
- 11) warunki świadczenia usługi powszechnej;
- 12) wymagania dotyczące świadczenia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej i udogodnień w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;
- 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;
- 14) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, zasady ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej.

2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent – użytkownika, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;
- 2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;
- 3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233 oraz z 2024 r. poz.);
- 4) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 317);
- 5) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub zapewnianie dostępu telekomunikacyjnego;
- 6) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;
- 7) dostęp telekomunikacyjny – udostępnianie zasobów na rzecz przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na potrzeby świadczenia usług komunikacji elektronicznej, w szczególności:
 - a) sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, w tym infrastruktury technicznej, lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej,
 - b) nieruchomości, w tym budynków,
 - c) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,
 - d) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby zamówień, dostaw, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania,
 - e) interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług,

- f) usług sieci wirtualnych oraz
 - g) multipleksu, z uwzględnieniem, że udostępnienie multipleksu następuje na rzecz nadawcy;
- 8) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
 - 9) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne stosowane w systemach telewizji cyfrowej, umożliwiające wybór programów, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym;
 - 10) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
 - 11) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604 i);
 - 12) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe, a także powiązane zasoby, z wyjątkiem powiązanych usług, budynków i wejść do budynków;
 - 13) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;
 - 14) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem albo bez oprogramowania, lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci między urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;
 - 15) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji między aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiającymi świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;

- 16) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej, a także aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych za ich pomocą;
- 17) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej opisem kalkulacji kosztów na dany rok obrotowy;
- 18) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć telekomunikacyjną do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 19) komunikat elektroniczny – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych przez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;
- 20) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
- 21) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
- 22) lokalna podpętla abonencka – część lokalnej pętli abonenckiej łączącą zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 23) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączności częstotliwości zharmonizowane;

- 24) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz z danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązаныmi;
- 25) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i);
- 26) nadużycie w komunikacji elektronicznej – nadużycie w komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1703 oraz z 2024 r. poz.);
- 27) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub trzycyfrowy numer usług specjalnych ustalony w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych;
- 28) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
- 29) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem;
- 30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;
- 31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;
- 32) operator multipleksu – podmiot, który:
 - a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz

- b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;
- 33) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną;
- 34) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych;
- 35) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;
- 36) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
- 37) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, w szczególności usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;
- 38) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, mogących służyć do tego celu;
- 39) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów;
- 40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci

telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:

- a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”,
 - b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
- 41) przyłącze telekomunikacyjne:
- a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym, lub
 - b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej
– umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 43) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 44) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 45) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji, dostępną dla ogółu użytkowników;
- 46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
- 47) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanymi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci;
- 48) rachunkowość regulacyjna – szczególnie, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r.

poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z instrukcją na dany rok obrotowy zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;

- 49) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
- 50) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych;
- 51) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 52) ruchoma sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 53) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych;
- 54) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn zm.²⁾);
- 55) satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie – satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. Urz. UE L 170 z 12.05.2021, str. 69);
- 56) sieć dostępu – infrastrukturę telekomunikacyjną na odcinku między zakończeniem sieci a punktem dystrybucji, obejmującą w szczególności łącza abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu;
- 57) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 919, 1053, 1088, 1123, 1193, 1234, 1394, 1720, 1723 i 2029.

- a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,
 - b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej, lub
 - c) która umożliwia świadczenie usługi dostępu do internetu w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu w sieci, o podobnych parametrach jakościowych jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a – w przypadku sieci stacjonarnej lub jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b – w przypadku sieci bezprzewodowej; podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a ich wartości spełniają wymagania określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej wydanych na podstawie art. 82 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.³⁾);
- 58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;
- 59) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych;
- 60) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;
- 61) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 62) stacjonarna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 i Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36.

- 63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej przenoszący treści zawarte w multipleksie;
- 64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, powodujące, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
- 65) sytuacja szczególnego zagrożenia – sytuację:
- a) wymagającą współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej i innymi podmiotami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa:
 - w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz.),
 - w czasie obowiązywania stanów nadzwyczajnych,
 - w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny,
 - b) stanowiącą bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej, rozumianego jako zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność tych sieci lub usług, przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej lub innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy;
- 66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
- 67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:
- a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub

- b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
- 68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług telekomunikacyjnych;
- 70) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych lub optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
- 71) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci;
- 72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 oraz z 2024 r. poz.);
- 73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
- 74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;
- 75) usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług innych niż usługi ubezpieczeniowe lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań;
- 76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą:

- a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 pkt 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1, z późn. zm.⁴⁾),
 - b) usługę komunikacji interpersonalnej,
 - c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności:
 - przesyłanie sygnałów w ramach komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii,
 - usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania;
- 77) usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;
- 78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która:
- a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”,
 - b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
- 79) usługa o wartości wzbogaconej – każdą usługę wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 27 z 03.02.2016, str. 14 i Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1 i 36.

- 80) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej, o której mowa w pkt 76 lit. a lub c lub pkt 78 lit. a;
- 81) usługa z dodatkowym świadczeniem – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną wraz z innym świadczeniem, które może być realizowane przez podmiot inny niż dostawca usług telekomunikacyjnych;
- 82) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego;
- 83) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, a także wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego;
- 84) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona życia, zdrowia i mienia obywateli;
- 85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
- 86) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
- 87) użytkownik rządowy – wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji lub używające urządzeń radiowych:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej

- lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,
- b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
 - c) jednostki sił zbrojnych państw obcych oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu,
 - d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb,
 - e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,
 - f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,
 - g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,
 - h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;
- 88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;
- 89) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;

90) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.

Art. 3. 1. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:

- 1) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT),
- 2) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI),
- 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC),
- 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC),
- 5) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU),
- 6) Radę Północnoatlantycką (NAC)

– biorąc pod uwagę jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie tych podmiotów.

2. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.

Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.

2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.

3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.

Rozdział 2

Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej

Oddział 1

Wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”.

2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.

3. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego na własną rzecz lub przez jednostkę samorządu terytorialnego w imieniu innych jednostek na podstawie zawartego porozumienia, a także w formie wyodrębnionej, w szczególności w formie związku jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.

4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym.

5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UKE, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.

6. Przepisu art. 60¹ ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2023 r. poz. 2119) nie stosuje się.

Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane:

- 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca posiada takie miejsce;
- 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 4) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;
- 5) krótki opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wniosek;
- 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2 – również planowaną datę zakończenia działalności;
- 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada;
- 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna.

2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) identyfikator jednostki podziału terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”;
- 4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia przez wnioskodawcę działalności w zakresie telekomunikacji;
- 5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;
- 6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek;
- 7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;
- 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;
- 9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;
- 10) planowaną datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.

2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane są mi warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 8. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu wniosku o wpis lub od dnia jego uzupełnienia.

2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.

4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo rejestru JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST. W przypadku wystąpienia rozbieżności między informacjami zawartymi w publicznie dostępnych rejestrach a danymi zawartymi we wniosku o wpis, Prezes UKE przyjmuje dane z rejestru, o czym informuje wnioskodawcę.

5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru PT – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT.

Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru JST – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru JST.

Art. 11. 1. Prezes UKE, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST.

2. Zaświadczenie zawiera:

- 1) numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 albo art. 7 ust. 1 pkt 1–7, 9 i 10;
- 4) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 5) datę wydania zaświadczenia;
- 6) sygnaturę zaświadczenia.

3. Zaświadczenie mające moc dokumentu urzędowego wydaje się w postaci elektronicznej i doręcza przy użyciu Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „PUE UKE”.

4. Zaświadczenie może być wielokrotnie pobierane z PUE UKE w formie wydruku przez podmiot, który je uzyskał. Wydruk ten ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia wydanego przez Prezesa UKE.

5. Prezes UKE umożliwia weryfikację zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, przez stronę podmiotową BIP UKE, po podaniu:

- 1) sygnatury, którą opatrzone jest zaświadczenie;
- 2) numeru z rejestru PT albo numeru z rejestru JST;
- 3) daty wydania zaświadczenia.

6. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze PT albo rejestrze JST, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w odpowiednim rejestrze.

Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5 i 6, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.

2. Wniosek o zmianę wpisu zawiera numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2.

3. W przypadku gdy wniosek o zmianę wpisu nie zawiera elementów, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 8 ust. 2.

4. Prezes UKE na podstawie wniosku o zmianę wpisu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

5. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

6. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy, siedziby i adresu lub pkt 2 w zakresie oznaczenia formy prawnej, zostały zmienione w Krajowym Rejestrze Sądowym, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

Art. 13. 1. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:

- 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego;
- 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej;
- 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tych rejestrów;
- 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za 2 kolejne lata;
- 6) po upływie terminu zakończenia działalności wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2.

2. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 6, następuje w drodze decyzji.

Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku zniesienia podmiotu.

Art. 15. 1. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem, jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST oraz datę zaprzestania wykonywania działalności objętej wpisem.

3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST.

4. Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru PT albo rejestru JST.

5. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST nie podjął wykonywania działalności objętej wpisem i nie zamierza wykonywać jej w przyszłości, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja.

2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez uzyskania takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3 lub art. 13 ust. 1 pkt 5.

Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, składa się na piśmie w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, uznaje się za złożony w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE wnioskodawcy.

3. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniono formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i).

Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną dane z każdego wniosku, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT lub dane zawarte we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT.

Oddział 2

Obowiązki informacyjne i sprawozdawcze

Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.

2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.

3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.

4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:

- 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji;
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 444 ust. 2 pkt 1.

5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.

Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 331 ust. 1, pomniejszych o należny od nich podatek od towarów i usług.

2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.

3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na piśmie w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.

5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.

7. Prezes UKE określi wzory dokumentów przy użyciu których przekazywane są dane, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

8. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) okres, za który jest składana;
- 2) cel złożenia;
- 3) dane dostawcy usługi komunikacji głosowej;
- 4) wysokość pozostałych na koncie środków z doładowań;
- 5) pouczenie, że stanowi ona podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

9. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu których przekazywana jest informacja, o której mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, o udostępnieniu, na podstawie ust. 1, informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.

Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części.

2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenie części informacji lub dokumentu dotyczącego rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za nieskuteczne.

3. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje uzasadnienie zastrzeżenia informacji lub dokumentu oraz informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.

4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.

5. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.

6. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC informacje i dokumenty Prezes UKE przekazuje wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.

Rozdział 3

Oplaty

Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i Prezesa UKE, w tym:

- 1) prowadzeniem rejestru PT;
- 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które przepisy odrębne przewidują pobieranie opłat;
- 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych;

- 4) rozstrzygnianiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych;
- 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz obsługujących ich urzędów, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 257 ust. 1.

4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,15 % rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

6. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, obliczonej w sposób wskazany w ust. 7.

7. Wysokość progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672).

8. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

9. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.

10. Opłatę, o której mowa w ust. 1, można uiszczać w ratach półrocznych, w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, lub jednorazowo, z uwzględnieniem ust. 11.

11. O wyborze sposobu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, jednorazowo lub w ratach półrocznych, przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiadamia na piśmie Prezesa UKE, w terminie do końca lutego roku, za który opłata jest należna.

12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.

13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.

14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczania, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.

15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 257 ust. 1.

3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.

5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:

- 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;
- 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;
- 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.

8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości

rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.

10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:

- 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”;
- 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 70 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 7) w służbie radiodifuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – siedmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – jedenastokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 zł;
- 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1000 zł;
- 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 zł;
- 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej;

- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg–statek – 100 zł;
- 13) w służbie radiodifuzji naziemnej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 2,25 zł,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,25 zł,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 6,50 zł,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 25 zł,
 - e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – czternastokrotność przeciętnego wynagrodzenia,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 345 zł,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 zł,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 15 % przeciętnego wynagrodzenia,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 70 % przeciętnego wynagrodzenia,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;
- 14) w służbie stałej:

- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 100 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 10 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 30 % przeciętnego wynagrodzenia,
 - e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 5,00 zł,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 70 % przeciętnego wynagrodzenia,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 30 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 15) w służbie ruchomej lądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 zł,

- e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 zł;
- 16) w służbach wymienionych w pkt 1–15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową na obszarze morza terytorialnego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia.

11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50 % w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów;
- 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
- 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;
- 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2.

12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
 - c) w zakresie 406,0–406,1 MHz,
 - d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg;
- 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;

- a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny;
- 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;
- 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;
- 6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.

13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.

14. Obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.

15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.

16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.

18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.

19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku;
- 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.

20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.

21. Podmiot wnioskujący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 50 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, opłata jest ponoszona za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6.

22. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmują pełny rok kalendarzowy. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku kalendarzowego, uiszcza on opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało.

3. W przypadku cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu z przyczyn określonych w art. 161 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 podmiot uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmujące pełny rok kalendarzowy.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się jednorazowo za cały rok, za który są należne, lub w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 tych opłat.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

- 1) za numer abonencki – 0,44 zł;
- 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 zł;
- 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – dwudziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – czterystokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) za wyróżnik dla komunikacji maszyna–maszyna – trzystukrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 6) za numer dostępu do sieci (NDS) – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 7) za numer 118CDU – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 8) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 550,00 zł;
- 9) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 30 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 10) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 30 zł;
- 11) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 12) za numer punktu sygnalizacyjnego – dwupółkrotność przeciętnego wynagrodzenia;
- 13) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 55,00 zł;
- 14) za kod sieci ruchomej (MNC) – 20 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 15) za kod sieci ATM – 20 % przeciętnego wynagrodzenia;
- 16) za numer rutingowy (NR) – 15 % przeciętnego wynagrodzenia.

6. Za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana.

7. Obowiązek uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnacji z prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

8. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości opłat, o których mowa w ust. 5, w kolejnym roku kalendarzowym.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5 oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, a także kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji oraz potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „UKE”, i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanego dalej „Funduszem”.

2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w terminie 30 dni od dnia ich pobrania. Środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna.

3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:

- 1) 50 % przychód Funduszu;
- 2) 50 % dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie.

4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.

5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia w którym decyzja, o której mowa w art. 138 ust. 2, stała się ostateczna.

6. W przypadku gdy pozwolenie radiowe dotyczy stacji bazowych położonych na terenie więcej niż jednej gminy część opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 2, dzielona jest pomiędzy te gminy proporcjonalnie, w zależności od liczby stacji bazowych położonych na obszarze danej gminy.

Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem ponosi koszty tej procedury w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).

Rozdział 4

Konsultacje

Oddział 1

Postępowanie konsultacyjne

Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:

- 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 174 ust. 1,
- 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 i art. 180,
- 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 181 ust. 3,
- 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 1,
- 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 188,
- 6) załatwianych w drodze decyzji, o której mowa w art. 192 ust. 1,
- 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej

lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,

- 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji,
- 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 218 ust. 3 i 5,
- 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 222 ust. 1,
- 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 234,
- 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 240,
- 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 262 ust. 1,
- 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.

2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.

Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:

- 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia;
- 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.

3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

2. Wydanie kolejnego rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również rozstrzygnięcia w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – rozstrzygnięciu wydanemu w trybie określonym w ust. 1, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Rozstrzygnięcie to wyłącza stosowanie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu jego obowiązywania.

Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.

Art. 34. Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

Oddział 2

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.

Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji *ex ante*, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.

3. W przypadku zmiany projektu rozstrzygnięcia przez Prezesa UKE dokonanej zgodnie z ust. 2, stosuje się przepisy art. 30–38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.

4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.

5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania konsolidacyjnego.

Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1 oraz art. 179, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221 lub art. 236 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 412 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.

4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC;
- 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie;
- 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.

5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.

6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.

7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 177 ust. 1 i art. 248 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.

Art. 38. 1. Do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym stosuje się przepis art. 32.

2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.

Rozdział 5

Zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności:

- 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 2) współpracę z podmiotami:
 - a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności,
 - b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego
– wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”;
- 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;

- 4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;
- 7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.

3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni tworzący grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, mogą sporządzić wspólny plan dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych wchodzących w skład grupy kapitałowej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 7.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 2, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku uzgodnienia

oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z innymi organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje czynności, o których mowa w ust. 5, oraz dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności projektu planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.

8. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od dnia jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę albo od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w ust. 9 pkt 1. W przypadku przedstawienia aktualizacji, o której mowa w ust. 9 pkt 1, planu do uzgodnienia właściwemu organowi uzgadniającemu przed upływem trzyletniego terminu, plan zachowuje ważność do momentu uzgodnienia aktualizacji planu.

9. Plan podlega aktualizacji:

- 1) okresowej, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8;
- 2) niezwłocznie, w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 4;
- 3) niezwłocznie, na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 5.

10. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania,
- 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia,
- 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb,
- 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień,
- 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan,

7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzenia planu – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, rodzaj podmiotu, którego dotyczy plan, a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji.

Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:

- 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla:
 - a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego,
 - b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703 oraz z 2024 r. poz.),
 - c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym– w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 3) ograniczenia zakresu lub obszaru:
 - a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych,
 - b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,
 - c) używania urządzeń radiowych– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 92), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytycznymi, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytycznymi, o których mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej lub komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa, wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego lub podwyższenie stanu gotowości obronnej państwa lub wydanie takiego postanowienia, oraz w sytuacjach określonych w przepisach, o których mowa w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością, obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się odpowiednio wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.

8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek organu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu organowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.

9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez podmiot niebędący użytkownikiem rządowym, posiadający prawo do dysponowania częstotliwością wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).

10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 41. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacji szczególnego zagrożenia jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, biorąc pod uwagę konieczność utrzymania ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez tego przedsiębiorcę.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych:

- 1) przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan, o którym mowa w art. 39 ust. 2, do realizacji działań, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 i 5;
- 2) wykorzystanych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych są obowiązane, w sytuacji szczególnego zagrożenia do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym

w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.

5. Urządzenia telekomunikacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o których mowa w ust. 3, udostępnia się na podstawie przedstawionego na piśmie żądania innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podmiotu, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 3. W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, gdy wystąpienie z żądaniem na piśmie nie jest możliwe, urządzenie to udostępnia się na podstawie ustnego żądania przedstawiciela tego podmiotu.

6. Zwrot urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym odpowiednio z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podmiotem, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiotem, o którym mowa w ust. 3. Z czynności zwrotu sporządza się protokół.

7. Jeżeli ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, lub radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, niemożliwy jest jego zwrot, inny przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie odpowiednio przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i sporządza protokół utraty albo zniszczenia urządzenia.

8. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu:

- 1) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego udostępnionego podmiotom, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat

majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela;

- 2) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653).

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w ust. 3, odpowiednio przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a także szczegółowy tryb i sposób ich zwrotu, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń oraz brak możliwości ich zwrotu ze względu na utratę lub zniszczenie.

Art. 42. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendant wojewódzki Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do:

- 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:
 - a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Inspektorat Wewnętrzny Służby Więziennej, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 8, dostępu do

informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej:

- komunikatów elektronicznych przesyłanych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - danych abonentów związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, obejmujących:
 - dane, o których mowa w art. 296 ust. 1,
 - przydzielony numer, o ile został przydzielony, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci,
 - adres korespondencyjny oraz adres wskazany na potrzeby komunikacji elektronicznej, o ile zostały przez abonenta podane,
 - danych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej,
 - danych lokalizacyjnych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 3, powstających lub transmitowanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach roamingu krajowego, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną,
 - danych o lokalizacji, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, w sposób zapewniający aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, niezwłocznie po otrzymaniu żądania uprawnionych podmiotów, przez okres wskazany w żądaniu następujący nie wcześniej niż po otrzymaniu żądania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych, o których mowa w art. 389 i art. 390 ust. 2, związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami,
- c) utrwalanie przez uprawnione podmioty komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w lit. a i b;

2) zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.

2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej nie przesyłają komunikatów elektronicznych lub danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie oraz art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z tymi komunikatami.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej – od dnia jej uruchomienia.

4. Uprawniony podmiot wspólnie z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, w terminie 24 godzin od momentu zgłoszenia przez uprawniony podmiot zapotrzebowania na piśmie w postaci papierowej albo elektronicznej, z uwzględnieniem możliwości technicznych i finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, określają sposób realizacji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.

5. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na zasadach określonych i uzgodnionych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa co najmniej współdział stron w kosztach zastosowania interfejsów oraz procedurę współpracy w przypadku awarii powodującej brak możliwości zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu, o którym mowa w ust. 5.

7. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i uprawnione podmioty.

8. Zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do komunikatów elektronicznych powstałych w związku ze świadczoną publicznie

dostępną usługą telekomunikacyjną i do danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

9. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współdziałaniu upoważnionych pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego gwarantujących prawidłową realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.

10. Przedsiębiorca telekomunikacyjny będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i) realizuje obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności, osiąganych przychodów oraz możliwości technicznych, w szczególności z możliwością wykorzystania urządzeń uprawnionego podmiotu lub w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.

Art. 44. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu opinii uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, zawiesić ten obowiązek na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny uniemożliwiającej dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o której mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej.

4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.

Art. 45. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany, na własny koszt, do:

- 1) przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 389 i art. 390 ust. 2,
- 2) udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowni i prokuratorowi, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 386 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 389 i art. 390 ust. 2

– związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.

2. Udostępnianie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, odbywa się w sposób zapewniający aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, niezwłocznie po otrzymaniu żądania uprawnionych podmiotów, przez okres wskazany w żądaniu następujący nie wcześniej niż po otrzymaniu żądania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

3. W przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, udostępnianie danych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, polega na przekazaniu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wszelkich danych otrzymywanych od podmiotu zagranicznego, w szczególności bieżącego identyfikatora kraju oraz bieżącego identyfikatora sieci.

4. Do udostępniania danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem ust. 3, jest obowiązany przedsiębiorca telekomunikacyjny, z którym użytkownik końcowy zawarł umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, w tym o świadczenie usług przedpłaconych.

5. W przypadku użytkowników końcowych, którzy zawarli umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nieświadczącym usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a korzystają z usługi roamingu świadczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dane o lokalizacji urządzeń końcowych, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 4, udostępnia przedsiębiorca telekomunikacyjny, z którego sieci korzysta to urządzenie.

Art. 46. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków

udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych przepisami wydanymi na podstawie art. 242 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37 i) kierując się zakresem i rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub wielkością publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i uprawnionych podmiotów;

- 2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania oraz przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i uprawnionych podmiotów.

Art. 47. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt:

- 1) zatrzymywać i przechowywać dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;
- 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 386–405 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 3.

2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 5.

3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.

4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.

Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego przekazuje on dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przejmującemu użytkowników tego przedsiębiorcy. Przedsiębiorca przejmujący użytkowników jest obowiązany przyjąć te dane do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.

2. W przypadku:

- 1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
 - 2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego
- przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

4. Prezes UKE przechowuje dane, przekazane zgodnie z ust. 3, przez okres 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego oraz może je udostępniać w tym okresie podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2. Po upływie tego okresu Prezes UKE niezwłocznie niszczy te dane.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowy tryb udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1.

Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezbędne do:

- 1) jednoznacznego zidentyfikowania zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:
 - a) inicjującego połączenie,
 - b) do którego kierowane jest połączenie;
- 2) określenia:
 - a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - b) rodzaju połączenia,
 - c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) rodzaj przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych

– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób udostępnienia danych oraz wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie udostępniania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.

Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.

2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.

4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.

Art. 51. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE:

- 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4;
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do poinformowania Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotu albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od zmiany tych danych lub umowy.

3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi - Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.

Art. 52. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 327 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.

Art. 53. Prezes UKE, na uzasadnione żądanie uprawnionego podmiotu, niezwłocznie nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, obowiązek blokowania, nie później niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo obowiązek umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 54. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jest obowiązany przekazywać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE dane w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w formie dokumentu elektronicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zamieszczonego na stronie podmiotowej BIP UKE.

4. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE.

5. Prezes UKE udostępnia Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na

informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, o których mowa w ust. 1,
- 2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych

– mając na uwadze warunki i sposób przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki i obronności, a także potrzebę uproszczenia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.

Rozdział 6

Satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie

Art. 55. 1. Organem odpowiedzialnym za satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie, zwaną dalej „PRS”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizując zadania w zakresie PRS, współpracuje z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizuje zadania w zakresie PRS przy pomocy jednostki zarządzającej PRS, funkcjonującej w strukturze organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „jednostką zarządzającą”.

4. Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności:

- 1) zarządzanie PRS;
- 2) udzielanie dostępu do informacji dotyczących PRS będących w posiadaniu jednostki zarządzającej;
- 3) wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS;
- 4) sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS;

- 5) wnioskowanie o wydanie akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board), działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, zwanej dalej „SAB”, podmiotom, którym mogą być zlecone zadania produkowania sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywania technologii PRS;
- 6) przeprowadzanie kontroli podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe.

5. Do zadań Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, należy:

- 1) zarządzanie informacjami niejawnymi PRS;
- 2) zarządzanie kluczami kryptograficznymi PRS oraz ich dystrybucja;
- 3) dokonywanie sprawdzeń podmiotów na potrzeby przyznawania im akredytacji SAB;
- 4) odzyskiwanie lub niszczenie dokumentacji zawierającej informacje niejawne PRS oraz technologii PRS i sprzętu na potrzeby PRS będących w posiadaniu podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe, w przypadku cofnięcia im akredytacji SAB;
- 5) przeprowadzanie, w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kontroli podmiotów mających pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych.

6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może upoważnić jednostkę zarządzającą do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4.

Art. 56. 1. PRS może być świadczona na rzecz użytkowników PRS i grup użytkowników PRS, w szczególności na rzecz jednostek administracji rządowej, na potrzeby bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej, oraz innych zainteresowanych podmiotów istotnych dla społeczeństwa.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych organizuje użytkowników PRS w grupy, kierując się potrzebą efektywnego wykorzystania PRS na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 57. 1. Dostęp do PRS, produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wymaga posiadania pozwolenia, zwanego dalej „pozwoleniem PRS”.

2. Pozwolenie PRS wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.

4. Pozwolenie PRS jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

5. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na dostęp do PRS, prowadzi rejestr sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imienną listę osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu.

6. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na produkcję sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, prowadzi imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa, zawierającą informacje o posiadanych przez daną osobę poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego lub upoważnieniach do dostępu do informacji niejawnych.

7. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS wydaje się podmiotowi, jeżeli:

- 1) przekazał szczegółowe informacje dotyczące celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS;
- 2) wykazał, że zadania będą dotyczyły bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej lub innych działań istotnych dla społeczeństwa;
- 3) przekazał szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS;
- 4) przekazał plan zarządzania PRS;
- 5) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;

- 6) zobowiązał się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennej listy osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu;
- 7) złożył wniosek o przyznanie dostępu do PRS, o którym mowa w ust. 2.

8. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wydaje się w przypadku gdy podmiot:

- 1) posiada świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) (Dz. Urz. UE L 274 z 15.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 2) posiada aktualną akredytację SAB uzyskaną za pośrednictwem jednostki zarządzającej;
- 3) zatrudnia pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 4) stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS – w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS;
- 5) określił miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;
- 6) wskazał potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS;
- 7) przekazał imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa;

⁵⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 125 z 26.04.2014, str. 72, Dz. Urz. UE L 336 z 30.12.2019, str. 291 i Dz. Urz. UE L 233 z 01.07.2021, str. 1.

- 8) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;
- 9) złożył wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, o którym mowa w ust. 2.

9. Wniosek o dostęp do PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS oraz obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, a także informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6.

10. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 8 pkt 1, 3 i 4, przez załączenie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów je potwierdzających oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i 5–7, oraz zobowiązanie, o którym mowa w ust. 8 pkt 8.

11. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS zawiera:

- 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedzibę i adres;
- 2) okres obowiązywania pozwolenia;
- 3) zakres działalności, w jakiej może być użyta PRS;
- 4) obszar, na którym dany podmiot może korzystać z PRS;
- 5) określenie warunków przechowywania sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS;
- 6) informację o obowiązku prowadzenia przez podmiot na bieżąco:
 - a) rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu,
 - b) imiennej listy osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu.

12. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera:

- 1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedziby i adresu;
- 2) określenie przedmiotu pozwolenia PRS;
- 3) okres obowiązywania pozwolenia PRS;
- 4) określenie miejsca wykonywania działalności objętej pozwoleniem PRS;
- 5) określenie potencjalnych użytkowników dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub dla których będzie opracowywana technologia PRS;
- 6) klauzulę o konieczności utrzymania przez podmiot, któremu udzielono pozwolenia PRS, statusu właścicielskiego, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, przez cały okres ważności pozwolenia PRS;
- 7) klauzulę o konieczności utrzymania ciągłości akredytacji SAB w całym okresie ważności pozwolenia PRS;
- 8) klauzulę o konieczności posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE), w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;
- 9) zobowiązanie podmiotu do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;
- 10) klauzulę zobowiązującą podmiot do przekazywania jednostce zarządzającej aktualizacji imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odborników lub modułów bezpieczeństwa w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.

13. Pozwolenie PRS może także zawierać warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii opracowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może odmówić wydania pozwolenia PRS na dostęp do PRS lub pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, konieczności przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa PRS oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi.

15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, cofnąć, zmienić lub zawiesić pozwolenie PRS w przypadku niespełniania przez podmiot warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje podmiot, któremu wydane zostało pozwolenie PRS, o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia PRS.

17. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 2, 14 i 15, nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

18. Podmiot posiadający pozwolenie PRS może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o zmianę pozwolenia PRS w przypadku zmiany warunków, o których mowa w ust. 11 pkt 3–5 oraz ust. 12 pkt 2 i 4.

Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udziela, w drodze decyzji, zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, na wniosek zainteresowanego podmiotu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Wywóz sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS poza Unię Europejską odbywa się na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 04.11.2011, str. 1) oraz jest ograniczony do krajów, które są upoważnione do korzystania z PRS na mocy umów zawartych z Unią Europejską, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

3. Transfer sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony, jeżeli podmiot dokonujący transferu wewnątrzunijnego oraz podmiot otrzymujący w wyniku tego transferu sprzęt na potrzeby PRS lub technologię PRS:

- 1) uzyskał akredytację SAB zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. a decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo;

- 2) jest jednostką zarządzającą;
- 3) jest użytkownikiem PRS, który uzyskał odpowiednie zezwolenie na udział w transferze wewnątrzunijnym.

4. Transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest dozwolony zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, z późn. zm.⁶⁾).

5. Przemieszczanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez jednostkę zarządzającą lub użytkownika PRS, w celu wykonywania w obrębie Unii Europejskiej urzędowych obowiązków, nie stanowi transferu wewnątrzunijnego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenie na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, w przypadku gdy podmiot:

- 1) posiada pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS;
- 2) określił cel oraz wskazał miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;
- 3) złożył wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, o którym mowa w ust. 1.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne przedmiotowego sprzętu i technologii, jak również cel oraz miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 3 z 06.01.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 020 z 31.01.2022, str. 282, Dz. Urz. UE L 130I z 04.05.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 315, Dz. Urz. UE L 9 z 11.01.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2023, str. 1 i Dz. Urz. UE L 2023/2616 z 15.12.2023.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki może zawiesić, zmienić, uchylić lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia braku zgodności między realizowaną przez podmiot operacją wywozu lub transferu a warunkami zezwolenia.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw gospodarki informuje podmiot, któremu wydane zostało zezwolenie o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszenia, zmiany, uchylecia lub cofnięcia zezwolenia.

Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrole użytkowników PRS, producentów sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS oraz podmiotów zaangażowanych w rozwój technologiczny PRS w celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy ustawy oraz decyzji wydanych na jej podstawie.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są przez upoważnionych pracowników jednostki zarządzającej na podstawie upoważnienia imiennego do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po okazaniu legitymacji służbowej wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości.

3. Osoba prowadząca kontrolę ma prawo do:

- 1) swobodnego wstępu na teren, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki organizacyjnej;
- 2) wglądu do dokumentów, ksiąg oraz innych nośników informacji należących do kontrolowanej jednostki organizacyjnej, dotyczących PRS;
- 3) żądania sporządzenia oraz wydania kopii dokumentów, ksiąg i nośników informacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) sprawdzania, czy działalność kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest wykonywana zgodnie z przepisami dotyczącymi PRS oraz warunkami określonymi w pozwoleniu PRS.

Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) strukturę i sposób zarządzania PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:
 - a) pozwoleń PRS,
 - b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS

– mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.

DZIAŁ II

Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji

Rozdział 1

Gospodarowanie częstotliwościami

Art. 61. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594), przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, a także:

- 1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu;
- 3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 62. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako:

- 1) cywilne;
- 2) rządowe;
- 3) cywilno-rządowe.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości,

spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:

- 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych;
- 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE;
- 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”;
- 4) wymagań dotyczących:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,
 - c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem:

- 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości;
- 2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych.

2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:

- 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami;

- 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji;
- 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości;
- 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej;
- 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości.

4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.

7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.

Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji 676/2002/WE.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania następujących przesłanek:

- 1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych;

- 2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii;
- 3) konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa;
- 4) wystąpienia siły wyższej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co 2 lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, ze względu na przesłanki o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, minister właściwy do spraw informatyzacji przed przystąpieniem do oceny, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku:

- 1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wystąpił do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, ustanowionego decyzją Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE (Dz. Urz. UE C 196 z 12.06.2019, str. 16), zwanego dalej „RSPG”, z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii – minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie;
- 2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.

Art. 65. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środku wykonawczym, o którym

mowa w art. 4 decyzji 676/2002/WE, zwane dalej „alternatywnym wykorzystaniem”, w przypadku gdy:

- 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji;
- 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskim;
- 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co 2 lata oraz na wnioski o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, lub wniosków o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie.

4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótsze niż 3 miesiące od wydania decyzji.

6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

7. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie i o uzasadnieniu dla takiej decyzji oraz o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 66. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2024 r. poz. 561), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 67. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników lub
- 2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.

2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 85 ust. 1, kompetencje określone w art. 86 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.

Art. 68. 1. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości, jej zmiany lub cofnięcia.

2. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, jej zmiany lub cofnięcia, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.

Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości:

- 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;
- 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:

- 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,
- 2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,
- 3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji

– Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie, przy czym przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.

Art. 70. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.

Art. 71. 1. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym, w tym ich rozdziału między

poszczególnych użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z zainteresowanym użytkownikiem rządowym.

2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, art. 72–79 oraz art. 83, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

Art. 72. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.

2. W ramach koordynacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, Minister Obrony Narodowej dokonuje, zmienia, czasowo zawiesza lub cofa przydział częstotliwości, o którym mowa w ust. 1.

3. Do przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonywanego przez Ministra Obrony Narodowej nie stosuje się przepisów art. 128–137.

Art. 73. 1. Przydział częstotliwości użytkowanych jako rządowe następuje na wniosek użytkownika rządowego składany do Ministra Obrony Narodowej.

2. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla użytkownika rządowego, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli wnioskowane częstotliwości:

- 1) są dostępne;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz możliwe jest ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości;
- 5) zostały międzynarodowo uzgodnione przez Prezesa UKE w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – jeżeli jest to wymagane.

Art. 74. 1. W przydziale częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości;
- 2) częstotliwość lub zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości;

- 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej;
- 5) okres lub termin, w których użytkownik rządowy jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.

2. W przydziale częstotliwości można określić:

- 1) termin, w którym użytkownik rządowy jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 75. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter zadań wykonywanych przez użytkownika rządowego wnioskującego o przydział częstotliwości;
- 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.

Art. 76. 1. Minister Obrony Narodowej dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 2 tygodni od dnia złożenia wniosku przez komórkę organizacyjną lub jednostkę organizacyjną mu podległą lub przez niego nadzorowaną lub 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez innego użytkownika rządowego ubiegającego się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia uzyskania informacji o warunkach koordynacji międzynarodowej, o której mowa w ust. 3. Minister Obrony Narodowej informuje wnioskującego użytkownika rządowego o konieczności dokonania takich uzgodnień wstępnie określając ramy przydziału częstotliwości.

3. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w ust. 2 wnioskujący użytkownik rządowy zwraca się do Prezesa UKE o dokonanie koordynacji międzynarodowej w ramach wstępnie określonych przez Ministra Obrony Narodowej ram przydziału częstotliwości.

4. O warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej Prezes UKE informuje Ministra Obrony Narodowej i użytkownika rządowego.

5. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. f, składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 77. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Minister Obrony Narodowej może ustalić w przydziale częstotliwości dodatkowe warunki jego współużytkowania.

3. W przypadku zaistnienia kwestii spornych między użytkownikami rządowymi dotyczących planowanego wykorzystania widma częstotliwości radiowych, Minister Obrony Narodowej, na wniosek spornych stron, zobowiązuje użytkowników rządowych do podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości oraz osiągnięcia porozumienia w tej sprawie, określając jednocześnie termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 30 dni od dnia nałożenia zobowiązania. O zawarciu porozumienia strony informują Ministra Obrony Narodowej.

4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa Minister Obrony Narodowej, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera stanowisko poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem kwestii spornych.

6. Strony są obowiązane do przedłożenia Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

7. W przypadku gdy stroną sporu, o którym mowa w ust. 3, jest Minister Obrony Narodowej, stroną inicjującą podjęcie negocjacji i osiągnięcie porozumienia jest Minister Obrony Narodowej. W tym przypadku w trakcie negocjacji oraz w porozumieniu stron uwzględnia się efektywność wykorzystywania częstotliwości oraz potrzeby częstotliwościowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojusznicznych.

8. W przypadku gdy stroną sporu jest Minister Obrony Narodowej, a strony nie osiągną porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes Rady Ministrów, biorąc pod uwagę względy obronności i bezpieczeństwa państwa, konieczność zachowania porządku publicznego, ochronę zdrowia i mienia obywateli oraz efektywne wykorzystanie częstotliwości.

Art. 78. Minister Obrony Narodowej może zmienić, cofnąć lub czasowo zawiesić przydział częstotliwości, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;
- 3) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych dotyczących gospodarowania częstotliwościami oraz dla zabezpieczenia realizacji zadań obronnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojska sojusznicze w warunkach bezpośredniego zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Art. 79. Minister Obrony Narodowej może odmówić dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 73 ust. 2;
- 2) użytkownik rządowy nie ma możliwości wywiązania się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78;
- 4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub zobowiązań sojuszniczych, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

Art. 80. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat.

2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości, bierze pod uwagę:

- 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycje konieczne do wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji;
- 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości;

- 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji;
- 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii;
- 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych;
- 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami;
- 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.

3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku:

- 1) konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) gdy rezerwacja częstotliwości umożliwia ich alternatywne wykorzystanie.

Art. 81. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, nieopublikowanej przetargiem, aukcją albo konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia, wyznaczając odpowiedni, nie krótszy niż 14 dni, termin na zajęcie stanowiska.

Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

Art. 83. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.

Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 85. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji wydanej w trybie art. 86, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług.

Art. 86. 1. Prezes UKE w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, ze wskazaniem kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.

Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:

- 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres;

- 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją;
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;
- 5) okres obowiązywania rezerwacji;
- 6) okres wykorzystywania częstotliwości;
- 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości;
- 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte;
- 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30 % obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3, lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2.

2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 105 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonionego w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne.

3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;
- 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego;
- 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:

- a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 1,
 - b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 2,
 - c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 3;
- 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją;
 - 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego;
 - 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;
 - 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1.

5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną ponadto:

- 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”;
- 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki;
- 3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie;
- 4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu.

6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną określa ponadto:

- 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej;
- 2) wykorzystanie pojemności multipleksu.

Art. 88. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:

- 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń;
- 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi;
- 4) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania częstotliwości;
- 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:
 - a) ochrona życia i zdrowia ludzi,
 - b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,
 - c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,
 - d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.

4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Przepisu zdania pierwszego nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.

Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:

- 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz;
- 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6;
- 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;
- 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną.

3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości.

Art. 91. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozszewczą naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. Do dokonania rezerwacji na zwolnioną część multipleksu stosuje się przepis art. 69.

Art. 92. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania tych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych nie przeprowadza się postępowania selekcyjnego.

2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości

mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych:

- 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) w przypadku gdy rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych umożliwia ich alternatywne wykorzystanie;
- 3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 100 ust. 3–6 stosuje się.

5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji tych częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu ich wykorzystywania.

7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od dnia udostępnienia tej informacji.

Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 412 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres w przypadku, gdy:

- 1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i w decyzji o rezerwacji częstotliwości;
- 2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;
- 3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Do odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.

5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne.

6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.

7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu ich wykorzystywania.

9. W przypadku gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości

zharmonizowanych na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres. Przepisy ust. 2–5 stosuje się.

12. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 11, Prezes UKE wszczyna nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych. W przypadku gdy postępowanie ma dotyczyć rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE nie wszczyna postępowania.

Art. 94. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

Art. 95. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot:

- 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości wskaże w tym wniosku podmiot, który będzie dysponował rezerwacją częstotliwości lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany;
- 2) wskazany we wniosku wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości i spełnia wymagania określone ustawą.

2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:

- 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku;
- 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku;
- 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 412 ust. 2 lub
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, lub
- 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.

5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem, stosuje się przepisy art. 85 i art. 86.

6. Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.

7. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją częstotliwości oraz okres obowiązywania tej rezerwacji.

Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie określa również:

- 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu, lub
- 2) obszar, na którym częstotliwości będą mogły być wykorzystywane przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.

4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania, jest obowiązany wykorzystywać je zgodnie z ustawą oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 i 8;

2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową; w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.

8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.

9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wdzierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.

Art. 97. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając:

- 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych,
 - 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem
- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.

2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.

Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności

oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:

- 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres:
 - a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi,
 - b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,
 - c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu,
 - d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości,
 - e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;
- 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości;
- 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości:
 - a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,
 - b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.

Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;

- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;
- 9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.

2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.

3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.

4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których

mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 419 ust. 3.

6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.

7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.

Art. 100. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;
- 3) powodowałyby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego;
- 5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości;
- 6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 3) zakłócenia pracy urzędów lub sieci telekomunikacyjnych;
- 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji częstotliwości;
- 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, następuje niezwłocznie po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia stronie doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.

5. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 21 dni od dnia wystąpienia przez Prezesa UKE o opinię, o której mowa w ust. 3.

6. W przypadku gdy organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

7. W przypadku odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcia w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 101. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą naziemną, wydaną na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lub 9 lub ust. 6.

2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6 przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 102. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2, wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.

Art. 103. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub 9, można udzielić rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 104 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym.

4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja stała się ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, o ile okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji częstotliwości określonego w art. 80 ust. 1.

Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.

2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku, Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację

częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.

3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:

- 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.

Art. 105. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości.

2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.

Art. 106. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE.

Art. 107. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 zdanie pierwsze.

Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować:

- 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych;
- 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług;
- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach.

3. Wraz z udostępnieniem informacji o wynikach postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE:

- 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz
- 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.

Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne:

- 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 412 ust. 2, a także w decyzji 676/2002/WE i decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7, z późn. zm.⁷⁾);
- 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.

3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.

4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o:

- 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny;
- 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.

Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po udostępnieniu na stronie podmiotowej BIP UKE informacji o wynikach postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

⁷⁾ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36.

2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.

Art. 111. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji.

2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym.

4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.

Art. 112. 1. Prezes UKE, z uwzględnieniem art. 113 ust. 3, określa w dokumentacji w szczególności:

- 1) przedmiot i zakres postępowania selekcyjnego;
- 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 3) kryteria oceny ofert;
- 4) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta;
- 5) minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono ustalone;
- 6) zasady ustalenia wyników postępowania selekcyjnego.

2. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika postępowania selekcyjnego będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10.

3. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez UKE.

Art. 113. 1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo w aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie:

- 1) wyłącza z udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem lub

- 2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub
- 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem.

2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać:

- 1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym.

3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 114. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5 % opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000 % tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji częstotliwości – wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.

3. Utratę wadium powoduje:

- 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert;
- 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji;
- 3) niewniesienie wymaganego depozytu;
- 4) rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości.

4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.

5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.

7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna.

Art. 115. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu.

2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20 % i wyższa niż 100 % sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność.

4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet

opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą.

7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna.

Art. 116. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego.

2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu;
- 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.

3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.

4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.

6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

Art. 118. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach.

2. Badanie ofert przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami UKE oraz posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.

Art. 119. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty.

Art. 120. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów.

2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 104 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który:

- 1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji;
- 3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji.

3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 121. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.

2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 65, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W takim przypadku Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.

Art. 122. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte:

- 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 120 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 123. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników.

2. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.

3. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2.

Art. 124. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się:

- 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji;
- 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.

3. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia oferty i w przypadku przetargu lub konkursu w sprawie zachowania warunków konkurencji zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

4. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.

5. W przypadku gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.

6. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 123 ust. 1.

Art. 125. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania.

2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat.

3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.

Art. 126. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego,
- 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji,
- 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji,
 - c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji

– kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć oraz zapewniając właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości.

Art. 127. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 106–126 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych uczestników rynku o powodach odmowy wspólnego przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.

Art. 128. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.

2. Przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE.

Art. 129. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości:

- 1) są dostępne;

- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;
- 5) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) nie kolidują z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.

Art. 130. 1. W przydziale częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości, oraz jego adres;
- 2) zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości;
- 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej;
- 5) termin, w którym podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości;
- 6) okres lub termin, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości;
- 7) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

2. W przydziale częstotliwości można określić:

- 1) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 152 lub art. 153.

Art. 131. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter zadań wykonywanych przez podmiot wnioskujący o przydział częstotliwości;
- 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.

Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 2 tygodni od dnia złożenia wniosku przez Ministra Obrony Narodowej lub 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez inny podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, terminy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia zakończenia tych uzgodnień.

3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 133. Informację o dokonaniu przydziału częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera numer przydziału częstotliwości, zakres częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości oraz okres, na jaki został dokonany przydział częstotliwości.

Art. 134. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Prezes UKE może ustalić w przydziale częstotliwości warunki jego użytkowania.

3. W sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek podmiotu współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na współużytkowników częstotliwości, o których mowa w ust. 1, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

6. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

7. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 3.

Art. 135. 1. Przydział częstotliwości może zostać zmieniony lub cofnięty, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych przydziałem w terminie, o którym mowa w art. 130 ust. 2 pkt 1, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego przydziałem częstotliwości;
- 5) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 6) gdy częstotliwości objęte przydziałem częstotliwości są wykorzystywane w sposób nieefektywny;
- 7) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6, nie mają zastosowania do przydziałów częstotliwości dokonanych na rzecz Ministra Obrony Narodowej.

Art. 136. Prezes UKE odmawia dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 129;

- 2) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1–3;
- 4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) postanowił o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu na wnioskowane częstotliwości, a wniosek o przydział częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;
- 6) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

Art. 137. 1. Do odmowy, zmiany lub cofnięcia przydziału częstotliwości z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

2. Do odmowy z przyczyn, o których mowa w art. 136 pkt 6, zmiany lub cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 7, przydziału częstotliwości wykorzystywanych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.

Rozdział 2

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.

3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.

5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.

6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydzierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.

7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.

8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

Art. 139. Przepisu art. 138 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych.

Art. 140. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
- 5) okres ważności;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.

2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.

6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 146 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny Prezes UKE może określić dodatkowo warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 87 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.

Art. 141. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości określają w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania;
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:
 - a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
 - b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
 - c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos,
 - d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:

- 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5;
- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:
 - a) są dostępne,
 - b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
 - c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153,
 - d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) wnioskodawca przedłoży:
 - a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 273 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 273 ust. 7 pkt 2 lub 3,
 - b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
 - c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,
 - d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej

lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej;

5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.

2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.

4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej – na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.

5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:

- 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie,
- 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres

– o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.

Art. 143. 1. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej Prezes UKE wydaje pozwolenia kategorii 1, kategorii 3, kategorii 5 i pozwolenia dodatkowe. W pozwoleniu Prezes UKE wskazuje znak wywoławczy, za pomocą którego identyfikuje się stację amatorską.

2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie fizycznej na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie, z wyjątkiem art. 142 ust. 1 pkt 4 lit. d.

3. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), na podstawie pozwolenia kategorii 1 lub równoważnego dokumentu wydanego przez uprawniony organ zagraniczny osoby upoważnionej do ubiegania się o wydanie pozwolenia dla tej osoby prawnej, która ukończyła 18 lat.

4. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 2, jest ważny bezterminowo.

Art. 144. 1. Egzaminy osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji, a w przypadku powierzenia egzaminów organizacji radioamatorskiej, komisja powołana spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6.

2. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowych, organizacji zrzeszającej radioamatorów, jeżeli organizacja ta:

- 1) posiada strukturę organizacyjną umożliwiającą organizację egzaminów na terenie każdego z województw;
- 2) daje rękojmię prawidłowo przeprowadzonego egzaminu, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych;
- 3) posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską adekwatne do rangi przeprowadzanych egzaminów;
- 4) zapewni pomieszczenia i warunki organizacyjne pracy komisji oraz zapewni warunki do przeprowadzenia egzaminu z wiedzy i umiejętności, o którym mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący osób z niepełnosprawnościami;

5) przedstawi koncepcję organizacji egzaminów.

3. Powierzenie przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2, następuje w drodze nieodpłatnej umowy zawierającej co najmniej:

- 1) możliwość wypowiedzenia jej przez Prezesa UKE w każdym czasie;
- 2) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia listy osób, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w terminie 7 dni od dnia jego zakończenia;
- 3) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia sprawozdania z wykonania umowy – w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy;
- 4) listę miejscowości, w których zostaną przeprowadzone egzaminy oraz częstotliwość egzaminów w tych miejscowościach;
- 5) zobowiązanie do przekazywania Prezesowi UKE oraz publikacji do dnia 15 grudnia harmonogramu przeprowadzania egzaminów na kolejny rok;
- 6) minimalne warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia egzaminacyjne;
- 7) listę kandydatów na egzaminatorów zawierającą imiona i nazwiska kandydatów.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE harmonogram przeprowadzania egzaminów na kolejny rok w terminie do dnia 31 grudnia.

5. Za przeprowadzenie egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zorganizowanego przez Prezesa UKE pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 zł.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:

- 1) szczegółowy zakres pozwoleń,
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych,
- 3) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,
- 4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,
- 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu,
- 6) okres ważności pozwoleń,
- 7) sposób identyfikacji stacji amatorskiej

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, rodzaj pozwolenia, zapewnienie dostępności do wykonywania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji.

Art. 145. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ;
- 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni;
- 3) końcowego:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;
- 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionego lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, jeżeli rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 274 ust. 3.

3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 274 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, określając:

- 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia,
- 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane

– uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami.

Art. 146. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95 i art. 99–102.

2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem;
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu;
- 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5.

3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

4. W przypadku odmowy wydania pozwolenia przepis art. 103 stosuje się odpowiednio.

5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości, z wyjątkiem zmiany pozwolenia radiowego, o której mowa art. 142 ust. 5.

Art. 147. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 145 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.

2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6.

4. Rejestr urządzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 148. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;
- 4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 1;
- 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.

2. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;
- 3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 274 ust. 1–3 ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane, oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 149. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 148 ust. 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku.

2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 148 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa UKE na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urządzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 150. 1. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, podmiot, który uzyskał wpis do rejestru urządzeń jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze urządzeń.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera numer z rejestru urządzeń, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 148 ust. 2.

3. W przypadku braków formalnych wniosku o zmianę wpisu stosuje się przepis art. 149 ust. 2.

4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze urządzeń.

Art. 151. 1. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urządzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją.

2. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urządzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1.

Art. 152. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w zakresach częstotliwości cywilnych

lub cywilno-rządowych w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:

- 1) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 273 ust. 1–3;
- 2) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa przez pełnomocnika;
- 3) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, można składać w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:

- 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja;
- 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli podmiot posiada takie miejsce;
- 3) warunki wykorzystania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie;
- 5) okres obowiązywania decyzji;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości.

7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.

Art. 153. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącą KRRiT w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.

5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania.

6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdanie z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.

7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5 lub 6, z uwzględnieniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności:

- 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach oraz ich parametry;
- 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki;
- 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

8. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 152 ust. 3, 5 i 6 stosuje się.

9. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.

10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia, jeżeli podmiot, który, będąc do tego zobowiązany, nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

11. Prezes UKE, w drodze decyzji, może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu.

Art. 154. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleń, rezerwacjach częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 152 oraz art. 153, obejmujące:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego;
- 2) zakres częstotliwości;
- 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane, lub lokalizację stacji;
- 4) okres obowiązywania decyzji.

Art. 155. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości.

3. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na ważny interes państwa, wniosek o wydanie zgody może zostać złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2. Prezes UKE może pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, w przypadku gdy ze względów technicznych lub organizacyjnych brak jest możliwości jego rozpatrzenia przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości przez wnioskodawcę.

4. Wniosek o wydanie zgody zawiera:

- 1) cel, w którym będzie używane urządzenie;
- 2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia;
- 3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości;
- 4) typ i rodzaj urządzenia;
- 5) moc wyjściową urządzenia;

- 6) częstotliwości nadawania i odbioru;
- 7) szerokość kanału i rodzaj emisji;
- 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu w sprawie technicznych warunków wykorzystania częstotliwości lub używania urządzenia radiowego.

5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń lub nie będzie prowadzić do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń lub okoliczności Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o możliwości zmiany wniosku w wyznaczonym terminie, ze wskazaniem zakresu tych zmian.

6. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni.

7. W przypadku gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia lub prowadzi do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, Prezes UKE:

- 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo
 - 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego
- informując o tym użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

8. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę.

9. Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym.

Art. 156. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy

konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. W przypadku przekazania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie zgody do Prezesa UKE, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje wniosek do Ministra Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

4. Do spraw związanych z wyrażaniem przez Ministra Obrony Narodowej zgody, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 155 ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

2. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 2 pkt 2, dokumentu równoważnego wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. c.

Art. 158. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

2. Prezes UKE wydaje duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych albo dokonuje wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych na wniosek posiadacza tego świadectwa.

3. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykszolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z późn. zm.⁸⁾) wydaje się na okres 5 lat i podlega ono odnowieniu.

4. Wniosek o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej składa się Prezesowi UKE, w czasie ważności świadectwa lub nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia utraty ważności tego świadectwa. Odnowienie świadectwa odbywa się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12.

5. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę oraz praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

6. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, w tym egzaminy poprawkowe, przeprowadza się jednoetapowo na sesjach egzaminacyjnych.

7. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 99 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110 oraz z 2024 r. poz.), w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 6 tej ustawy.

8. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 5, w terminie co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu, składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie

⁸⁾ Zmiany tekstu wymienionej konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1984 r. poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2013 r. poz. 1092 i 1093, z 2018 r. poz. 1866, 1867, 2088 i 2089 oraz z 2019 r. poz. 103 i 104.

świadczenia operatora urządzeń radiowych lub dokonuje w formie elektronicznej zgłoszenia na egzamin.

9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa po zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 7.

10. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, wydanie duplikatu świadectwa lub wymianę świadectwa pobiera się opłaty w wysokości:

- 1) za przeprowadzenie egzaminu – od 150 zł do 300 zł;
- 2) za wydanie świadectwa – od 20 zł do 35 zł;
- 3) za wydanie duplikatu świadectwa – od 15 do 25 zł;
- 4) za wymianę świadectwa – od 15 zł do 25 zł.

11. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej wydaje się na czas nieokreślony.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej i minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,
- 2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw,
- 3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,
- 5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej i jego wymianę oraz wydanie duplikatu tego świadectwa

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, przepisy międzynarodowe oraz zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji, a także kierując się zasadą, że opłaty nie powinny stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.

13. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,
- 5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa,
- 6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe, a także uwzględniając koszty przeprowadzenia egzaminu, wydania świadectwa i duplikatu.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobami numeracji

Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do

zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.

3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.

4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego,
- 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania

– w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.

7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

- 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych;
- 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom.

9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75 %:

- 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub
- 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji;
- 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.

2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.

5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:

- 1) uwzględni konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.

6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:

- 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;
- 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4;
- 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę:
 - a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów,
 - b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,
 - c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz
 - d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów;
- 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok.

7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejściu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.

Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

3. Prezes UKE informuje BEREC o zakresie numeracji krajowej przeznaczonym na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

Art. 163. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznaných zasobów numeracji w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykaz gmin w strefach numeracyjnych.

2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 164. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na podstawie art. 159 ust. 1, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom, o których mowa w art. 159 ust. 1:

- 1) współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną lub
- 2) dostarczającym usługi telekomunikacyjne

– na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 170 ust. 1.

2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji odmawia zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez ten podmiot.

4. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168, art. 182, art. 185 i art. 188.

5. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się przepis art. 175, z tym, że umowa jest przekazywana przez podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji.

Art. 165. 1. Numer 112 stanowi wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Numery zaczynające się od 116 przeznaczone są do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym:

- 1) numer 116000 stanowi numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci;
- 2) numer 116111 stanowi numer telefonu zaufania dla dzieci.

3. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.

Art. 166. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 159–162 i art. 164.

Art. 167. 1. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej.

2. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, podaje do publicznej wiadomości planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia tych zmian.

3. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 2.

4. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 289 ust. 2, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub na adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej.

5. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 4.

6. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1 i 4, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

DZIAŁ III

Dostęp telekomunikacyjny

Rozdział 1

Zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego

Art. 168. 1. Dostęp telekomunikacyjny świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej „umową o dostępie”, lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 182 oraz w art. 188.

2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z nim współpracy.

Art. 169. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki ustawowe, a także nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po zakończeniu negocjacji.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

Art. 171. 1. Umowa, o której mowa w art. 170 ust. 1, zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego,
 - b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,
 - c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;
- 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie:
 - a) interoperacyjności usług,
 - b) integralności sieci,

- c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
 - d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci,
 - e) kompatybilności elektromagnetycznej;
- 5) procedur rozstrzygania sporów;
- 6) postępowania w przypadkach:
- a) zmiany umowy,
 - b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
 - c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
 - d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych,
 - e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji;
- 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej;
- 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;
- 9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia w komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku gdy stroną umowy, o której mowa w art. 170 ust. 1, jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować w szczególności postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek tego użytkownika rządowego.

Art. 172. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia właściwego operatora oraz Prezesa UKE o tym odłączeniu. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje właściwego operatora oraz Prezesa UKE.

Art. 173. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.

2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązаныmi zasobami, o których mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie.

6. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury, z wyjątkiem pkt 2;
- 2) odpłatny, jeżeli okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 6 pkt 2, umożliwiają zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniają wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.

Art. 174. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa:

- 1) w art. 173 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 173 ust. 2,
- 2) w art. 177 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego
– jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych.

2. Umowy o dostępie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 lub w art. 177 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli została wydana.

3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji.

4. Jeżeli właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.

5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy, w zakresie których Prezes URE przedstawia opinię.

Art. 175. 1. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez:

- 1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 212 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym;
- 2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, o którym mowa w art. 173 ust. 6 pkt 2;
- 3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 177 ust. 1;
- 4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1.

2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również zmiany umowy.

3. Umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem przepisu art. 22, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

Rozdział 2

Obowiązki dostępowe symetryczne

Art. 176. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1 oraz art. 180.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

Art. 177. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszar geograficzny, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, przez:

- 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub
- 2) podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

– rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko obszaru geograficznego, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 173 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE, wydając tę decyzję, bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 205 ust. 1, umożliwiającego świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach;

- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którego skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.

Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na:

- 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym:
 - a) obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, lub
 - b) obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług;
- 2) operatora – obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewoźnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami;
- 3) dostawcę usługi komunikacji głosowej – obowiązek udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązku, który może zostać nałożony, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 akapit drugi ppkt (ii) EKŁE.

4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności:

- 1) napisy dla niesłyszących;
- 2) audiodeskrypcja;
- 3) tłumaczenie na język migowy.

Art. 179. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 87 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek:

- 1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów lub
- 2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3 lub
- 3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3.

2. Prezes UKE nakłada obowiązki, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości;
- 2) przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych.

3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury oraz:

- 1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej;
- 2) efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) innowacje technologiczne;
- 4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków;
- 5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia;
- 6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym.

Art. 180. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.

Art. 181. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 180, wydaje z urzędu postanowienie o:

- 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji;
- 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylecia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:

- 1) braku podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji;
- 2) zmianie decyzji;
- 3) uchyleciu decyzji.

4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2 i 3.

Rozdział 3

Koordinacja dostępu telekomunikacyjnego

Art. 182. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:

- 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub

2) umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 173 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin.

3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 60 dni na zawarcie lub zmianę umowy o dostępie, po upływie którego strona sporu może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) wniosek w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie;
- 2) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone;
- 3) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. W przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 188, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.

6. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, gdy przedmiot sporu między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczy obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, obowiązku, o którym mowa w art. 173 lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W przypadku gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się termin najdłuższy.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 25 % przeciętnego wynagrodzenia.

8. Prezes UKE w postanowieniu wydanym w toku postępowania rozstrzyga, czy strona sporu:

- 1) nie zajęła stanowiska w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub

- 2) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, o ile były obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a odmówiła jej zawarcia, lub
- 3) powinna zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, jeżeli były zgodne z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, a odmówiła jej zawarcia, lub
- 4) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w ofercie ramowej, jeżeli taka oferta ramowa obowiązuje.

9. Prezes UKE w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku stwierdzenia:

- 1) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o której mowa w ust. 8, w stosunku do strony, która nie złożyła wniosku, o którym mowa w ust. 1 - nakłada na tę stronę opłatę w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia;
- 2) że nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 8 – rozstrzyga, że opłata o której mowa w ust. 7, nie podlega zwrotowi.

10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, służy zażalenie.

11. W przypadku umorzenia postępowania opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni.

12. Opłaty, o których mowa w ust. 7 i ust. 9 pkt 1, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 27 i art. 28 stosuje się.

13. Prezes UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 183. 1. W toku postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w art. 182 ust. 1, może być przeprowadzona mediacja.

2. Celem mediacji jest wyjaśnienie i rozważenie okoliczności faktycznych i prawnych sprawy oraz dokonanie ustaleń dotyczących jej załatwienia w granicach obowiązującego prawa, w tym przez zawarcie przez strony sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego umowy o dostępie lub przez zmianę tej umowy.

3. W przypadku załatwienia sprawy w drodze mediacji, opłata, o której mowa w art. 182 ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni. Przepisu art. 30 nie stosuje się.

4. Do mediacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 96b § 1, § 3 pkt 1 i § 4, art. 96c, art. 96d § 1, art. 96e, art. 96g i art. 96h, art. 96j i art. 96k oraz art. 96m i art. 96n ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że terminy określone w art. 96e § 1 i 2 tej ustawy wynoszą 30 dni, a protokół z przebiegu mediacji, o którym mowa w art. 96m tej ustawy, nie zawiera adresu mediatora.

Art. 184. 1. Mediatorem prowadzącym mediację, o której mowa w art. 183 ust. 1, jest pracownik UKE, upoważniony pisemnie przez Prezesa UKE na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Mediator podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w art. 182 ust. 1, w zakresie wykraczającym poza prowadzenie mediacji.

2. Prezes UKE upoważnia do pełnienia funkcji mediatora pracownika UKE, który posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej;
- 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.

3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie do pełnienia funkcji mediatora przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji mediatora;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 4) złożenia rezygnacji.

Art. 185. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może:

- 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie,
- 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188,
- 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany,
- 4) rozwiązać umowę o dostępie

– o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 412 ust. 2.

2. Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu.

3. Decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie.

4. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania.

Art. 186. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 182 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy działu III rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 182 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie zastosowano przepisów art. 218, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania. Przepis art. 218 stosuje się odpowiednio.

Art. 187. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 182 ust. 1, o dostęp telekomunikacyjny związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 179 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do tego dostępu obowiązek współużytkowania częstotliwości z przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, na określonym obszarze geograficznym, i określić inne warunki takiego współużytkowania.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 181 stosuje się odpowiednio.

Art. 188. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron.

Art. 189. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.

Art. 190. W sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym właściwa jest droga postępowania sądowego.

Art. 191. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych, z uwzględnieniem ust. 2–5.

2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej z innego państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy spór transgraniczny ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w dziale I rozdziale 4 oddziale 2.

4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele, o których mowa w art. 412 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu.

5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy – w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3.

6. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników końcowych, Prezes UKE może wydać decyzję w sprawach spornych na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, przed otrzymaniem opinii BEREC.

Rozdział 4

Decyzje obszarowe w zakresie dostępu telekomunikacyjnego

Art. 192. 1. Prezes UKE, w sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 174 ust. 1,
- 2) art. 177 ust. 1,
- 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych

– może wydać decyzję dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji, zwaną dalej „decyzją obszarową”.

2. Decyzja obszarowa nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej uchyli te decyzje ze względu na potrzebę ujednoczenia nałożonych obowiązków.

3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 177 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 177 ust. 3 pkt 2.

4. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w:

- 1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy,
- 2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatami rozstrzygnięcia są nadleśniczy Lasów Państwowych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania na podstawie art. 35a ust. 1 tej ustawy nadleśniczego Lasów Państwowych do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 lub w art. 33 ust. 1 tej ustawy
– do określenia obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp.

Art. 193. Do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.

Art. 194. 1. Decyzja obszarowa wydawana jest na okres nie dłuższy niż 7 lat.

2. Do decyzji obszarowej stosuje się przepis art. 181, z tym że:

- 1) postanowienie, o którym mowa w art. 181 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 195–197 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes UKE wydaje z urzędu w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej;
- 2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 181 ust. 3, następuje w drodze decyzji obszarowej.

Art. 195. 1. Prezes UKE przed wydaniem decyzji obszarowej udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o:

- 1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach;
- 2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu;
- 3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym o sposobie, miejscu i terminie ich składania.

2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, w celu udostępnienia go przez właściwego wojewodę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

3. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom.

4. W przypadku gdy termin udostępnienia przez wojewodę obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia złożenie stanowisk z zachowaniem terminu na składanie tych stanowisk wyznaczonego przez Prezesa UKE w obwieszczeniu, termin ten ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę.

5. W przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępni obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniający do składania stanowisk.

6. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się przepisy ust. 1–5.

Art. 196. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 195 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując w szczególności główne uwagi zawarte w stanowiskach.

Art. 197. 1. Decyzja obszarowa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Odwołanie od decyzji obszarowej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja obszarowa została ogłoszona.

3. Sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej decyzji obszarowej.

4. Wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny.

DZIAŁ IV

Regulowanie rynku komunikacji elektronicznej

Rozdział 1

Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych

Art. 198. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 200 ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1.

4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.

Art. 199. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim.

2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.

3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1.

4. W przypadku rynku właściwego niebędącego rynkiem ponadnarodowym Prezes UKE może wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym

mowa w art. 200 ust. 1, o ile uzna wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego złożyć do BEREC uzasadniony wniosek o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

Art. 200. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

- 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;
- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;
- 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria:

- 1) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru prawne lub ekonomiczne bariery w dostępie do rynku;

- 2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 202, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.

4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221, art. 223, art. 225 lub art. 236.

Art. 201. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:

- 1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;
- 2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;
- 3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub detaliczny rynek powiązany w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 169 ust. 1, art. 173 ust. 1, art. 174 ust. 1, art. 177 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1 i art. 180 ust. 1;
- 4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.

Art. 202. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1;

- 2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja;
- 3) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

Art. 203. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1;
- 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:
 - a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub
 - b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Art. 204. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 202, art. 203 i art. 206 stosuje się odpowiednio.

Art. 205. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który:

- 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - 2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym
- może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 203, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 212 i art. 214, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.

2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 211, art. 215, art. 216 lub art. 217 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Prezesa UKE.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynku, o której mowa w art. 198 ust. 1.

Art. 206. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 203, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 207. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

2. Dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

Art. 208. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.

2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązonym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 214–216, art. 217 ust. 1 oraz w art. 221.

Art. 209. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 198 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu w ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC.

Art. 210. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie współinwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.

2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 203, przez:

- 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub

- 2) uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Rozdział 2

Obowiązki na rynkach hurtowych

Art. 211. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.

Art. 212. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanim lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 211 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:

- 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli;
- 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług;
- 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;

- 5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych;
- 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów;
- 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług;
- 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych;
- 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności;
- 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych;
- 12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów;
- 13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom w komunikacji elektronicznej i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu telekomunikacyjnego.

5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględni on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 213 ust. 1.

Art. 213. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 212 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.

2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględni w szczególności:

- 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci

- lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;
- 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci;
 - 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz z uwzględnieniem infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami;
 - 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci;
 - 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej;
 - 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski;
 - 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi;
 - 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.

2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając

konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.

Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.

2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.

3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 214 i art. 221.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 216. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 258–263.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.

Art. 217. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji,

w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:

- 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
- 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
- 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE

– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 218 ust. 5.

3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.

4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:

- 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub
- 2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.

5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub
- 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.

6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.

Art. 218. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 260.

2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 217 ust. 3.

3. W przypadku gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom, stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z art. 217 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, a także umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej

uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

4. W celu oceny wysokości kosztów, o których mowa w art. 217 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza weryfikację, o której mowa w art. 262 ust. 7.

5. W przypadku:

- 1) braku możliwości przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 2) odmowy wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 3) wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 262 ust. 7,
- 4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4

– Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 217 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.

6. W przypadku gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 221 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i 5, w decyzji, o której mowa w art. 222 ust. 1.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Art. 219. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami uwzględniają ponoszone koszty.

2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych uwzględniają ponoszone koszty.

Art. 220. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych zgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE.

2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.

3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych;
- 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;
- 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona;
- 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;

- 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24;
- 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów;
- 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej;
- 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20 %;
- 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;
- 10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.

4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE.

5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

Art. 221. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 214, lub wraz z tym obowiązkiem – obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.

2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu telekomunikacyjnego nie był zobowiązany do korzystania z zasobów, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu.

3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu.

Art. 222. 1. Prezes UKE zatwierdza, w drodze decyzji, projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo odmawia zatwierdzenia zmiany, albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia projektu oferty ramowej lub jej zmiany w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową lub jej zmianę w całości lub w części.

2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.

3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia.

4. Wraz z przedstawieniem do zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi.

5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. W przypadku uchylenia obowiązku stosowania oferty ramowej umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek, jeżeli inny termin nie został określony przez Prezesa UKE w decyzji uchylającej ten obowiązek.

7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 221 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie na

warunkach nie gorszych dla pozostałych stron umowy, niż określone w ofercie ramowej, o której mowa w ust. 1.

Art. 223. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne niż wymienione w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1 i art. 221 obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego.

Art. 224. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 223, innych niż przewidziane w art. 220 ust. 2 lub art. 225 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.

2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 223.

Art. 225. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.

2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 214 ust. 2.

3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:

1) wyniki analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie

dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe;

- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;
- 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:
 - a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,
 - b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług,
 - c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96),
 - d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji,

- e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
- f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 229 ust. 2,
- g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:
 - publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub
 - obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.

4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1–4.

Art. 226. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 198 ust. 1, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu telekomunikacyjnego oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.

Art. 227. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 225 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 221 i art. 223, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.

Art. 228. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.

Art. 229. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.

3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.

4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.

Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na 3 miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego w okresie po przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa

w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.

4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki, i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 200 ust. 1, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3.

7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 221 i art. 223 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.

8. Prezes UKE monitoruje wykonywanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie przepisu ust. 6, pod kątem zasadności przedłużenia ich stosowania.

Rozdział 3

Migracja z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi

Art. 231. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na:

- 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej,
- 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych,
- 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej

– nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.

2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązками regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:

- 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym,
- 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 232 ust. 1 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a

– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.

Art. 232. 1. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązками regulacyjnymi, z wyjątkiem ust. 2, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury objętej obowiązками regulacyjnymi określające w szczególności:

- 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury;
- 2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym.

2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązками regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w art. 231 ust. 2, do powiadomienia załącza się oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w art. 231 ust. 2 pkt 1 lub 2.

Art. 233. 1. Prezes UKE, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw użytkowników końcowych, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązками regulacyjnymi;

2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych.

2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w art. 231 ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w art. 231 ust. 2 i art. 232, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.

3. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi.

Art. 234. Prezes UKE, w przypadku zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw użytkowników końcowych może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przestrzega postanowień zatwierdzonego powiadomienia.

Art. 235. Prezes UKE może połączyć postępowania wszczęte na podstawie różnych powiadomień o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi i wydać jedną decyzję, o której mowa w art. 233 ust. 1, jeżeli powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi pochodzą od tego samego wnioskodawcy.

Rozdział 4

Ograniczenia na rynkach detalicznych

Art. 236. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 198 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:

- 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,
- 2) obowiązki, o których mowa w art. 211–216, art. 217 ust. 1 i art. 221, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 412 ust. 2

– nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:

- 1) nieustalania zawyżonych cen usług;
- 2) neutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom;
- 3) nieograniczania konkurencji przez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia;
- 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych;
- 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:

- 1) określić maksymalne ceny usług;
- 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich;
- 3) nałożyć obowiązek:
 - a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją,
 - b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów,
 - c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;
- 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 285.

4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 260.

Art. 237. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 236 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji, o których mowa w art. 285, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji, o których mowa w art. 285, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 236 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązań

przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji, o których mowa w art. 285, w części objętej sprzeciwem.

3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się.

4. Informacje, o których mowa w art. 285, lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje, o których mowa w art. 285, lub ich zmianę.

Rozdział 5

Szczegółowe warunki regulacyjne

Art. 238. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wnioski o zatwierdzenie propozycji:

- 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,
- 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej

– zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”.

Art. 239. Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych, może:

- 1) prowadzić z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony;

- 2) wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian;
- 3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych;
- 4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych.

Art. 240. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 238, biorąc pod uwagę cele, o których mowa w art. 412 ust. 2.

Art. 241. 1. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 240, może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeżeli:

- 1) są zgodne z przepisami prawa;
- 2) są zgodne z nałożonymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi;
- 3) odpowiadają potrzebom rynku;
- 4) mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 240, może zastrzec warunki lub terminy.

Rozdział 6

Szczegółowe warunki inwestowania

Art. 242. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności:

- 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych,
- 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości,

- 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu telekomunikacyjnego innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu

– zwaną dalej „propozycją zobowiązań”.

2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram i zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.

Art. 243. Propozycja zobowiązań w szczególności:

- 1) jest oparta na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach;
- 2) zapewnia dostęp telekomunikacyjny, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem usług detalicznych;
- 3) w interesie użytkowników końcowych zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości.

Art. 244. Prezes UKE, w drodze decyzji, przed udostępnieniem propozycji zobowiązań na stronie podmiotowej BIP UKE, odmawia jej zatwierdzenia, jeżeli z analizy wynika, że propozycja nie spełnia przesłanek określonych w art. 243.

Art. 245. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza nie krótszy niż 30 dni termin na zgłaszanie stanowisk konsultacyjnych.

Art. 246. 1. Prezes UKE, dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 243, a także odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 249, oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji.

2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.

Art. 247. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu oceny propozycji zobowiązań, z uwzględnieniem art. 246:

- 1) zatwierdza propozycję zobowiązań w całości – jeżeli propozycja zobowiązań w całości uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w art. 243, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 249;
- 2) może zatwierdzić propozycję zobowiązań w części, w której propozycja zobowiązań uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki, o których mowa w art. 243, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 249 – jeżeli uzna, że przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 412 ust. 2.

2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej 7 lat.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 248. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o współinwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym współinwestycją.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 203 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2 – jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.

3. W przypadku zawarcia umowy współinwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym współinwestycją w sieci o bardzo dużej przepustowości.

Art. 249. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 242 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:

- 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty wspóln inwestycji i łatwość zapoznania się z nią;
- 2) ocenia otwartość oferty wspóln inwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;
- 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym wspóln inwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej;
- 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty wspóln inwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;
- 5) weryfikuje możliwość korzystania przez wspóln inwestorów, od początku realizacji wspóln inwestycji, z sieci, która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości;
- 6) weryfikuje warunki wspóln inwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we wspóln inwestycji;
- 7) weryfikuje zawarte w ofercie wspóln inwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z:
 - a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspóln inwestycji,
 - b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach wspóln inwestycji– o ile warunki takie zostały w ofercie wspóln inwestycji zawarte;
- 8) ocenia wpływ wspóln inwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.

Art. 250. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 249 pkt 2, weryfikuje:

- 1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji wspóln inwestycji;
- 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące wspóln inwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków;
- 3) postanowienia oferty wspóln inwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego wspóln inwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem:
 - a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,
 - b) zachowania zachęt do udziału we wspóln inwestycji na różnych jej etapach.

Art. 251. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspóln inwestycji, w zakresie, o którym mowa w art. 249 pkt 3, pod kątem:

- 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspóln inwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspóln inwestycji;
- 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspóln inwestycji każdego wspóln inwestora w celu nabycia praw;
- 3) możliwości zwiększenia udziału we wspóln inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspóln inwestorów.

Art. 252. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspóln inwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspóln inwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów.

Art. 253. 1. Oferta wspóln inwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.

2. Wspóln inwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspóln inwestycji na podstawie umowy wspóln inwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.

Art. 254. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na innego wspóln inwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspóln inwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.

3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.

Art. 255. Do umów wspóln inwestycji stosuje się odpowiednio przepis art. 171 oraz przepisy działu III rozdziału 3.

Art. 256. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 247 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy wspóln inwestycji.

Art. 257. 1. Jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze geograficznym, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE komunikat o zamiarze zawarcia umowy inwestycyjnej. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zapewniającej pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, określenie obszaru lub obszarów geograficznych, których ma dotyczyć inwestycja, oraz informację o terminie, w którym przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy inwestycyjnej.

3. Zawarcie umowy inwestycyjnej nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem.

4. Prezes UKE, zawierając umowę inwestycyjną, bierze pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i innowacje technologiczne.

5. Umowa inwestycyjna zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) rodzaju inwestycji wraz ze wskazaniem obszaru geograficznego, na którym pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające i którego ma dotyczyć inwestycja;
- 2) sposobu, miejsca i warunków realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej;
- 3) harmonogramu realizacji inwestycji wraz ze wskazaniem terminu, od którego na wyznaczonym obszarze geograficznym ma być zapewnione pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych wynikające z realizacji umowy inwestycyjnej;
- 4) wskazania rodzaju opłat podlegających obniżeniu, kwot obniżenia tych opłat odpowiadających łącznie ustalonej wartości inwestycji oraz okresu, którego to obniżenie dotyczy.

6. Umowa inwestycyjna jest zawierana w formie aktu notarialnego. Koszty zawarcia umowy inwestycyjnej w formie aktu notarialnego pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej.

7. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zawarciu umowy inwestycyjnej wraz z treścią tej umowy.

8. Do zmiany umowy inwestycyjnej stosuje się przepisy ust. 2–7.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach umowy inwestycyjnej, kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.

Rozdział 7

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów

Art. 258. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na

rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.

2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych między poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1.

Art. 259. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. a.

2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 217 ust. 1 pkt 1 lub art. 236 ust. 3 pkt 3 lit. b.

Art. 260. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 258 ust. 1,
- 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
- 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów,
- 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów

– mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na

których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.

Art. 261. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 262. 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.

2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.

3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.

6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności

i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.

7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.

8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.

9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.

10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

Art. 263. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.

DZIAŁ V

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Art. 264. Do dostępu do multipleksu nie stosuje się przepisów art. 168, art. 169 oraz działu III rozdziału 3.

Art. 265. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:

- 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;

- 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;
- 3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.

2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.

Art. 266. 1. Operator multipleksu jest obowiązany, na wniosek nadawcy, prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w danym multipleksie, jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.

Art. 267. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.

2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.

3. Umowa o dostępie do multipleksu zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
- 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
- 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
- 4) warunków rozwiązania umowy;
- 5) okresu obowiązywania umowy;

- 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w których powinno to nastąpić.

Art. 268. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.

Art. 269. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
- 2) obowiązki operatora multipleksu;
- 3) konieczność zapewnienia:
 - a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
 - b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, z uwzględnieniem pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.

4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Art. 270. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do multipleksu lub decyzję, o której mowa w art. 269 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących. Przepisy art. 267–269 stosuje się odpowiednio.

2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do multipleksu, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.

3. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188, lub zobowiązać strony umowy o dostępie do multipleksu do jej zmiany.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 271. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 85 ust. 1.

DZIAŁ VI

Urządzenia radiowe

Art. 272. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854).

2. Sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.

Art. 273. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku spełniają wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia;
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia,
- 4) interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, o ile takie wymagania wynikają z przepisów prawa.

2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:

- 1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości - w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;
- 3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:
 - a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,
 - b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,
 - c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,
 - d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;
- 4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:
 - a) jego właściwości mechanicznych,

- b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,
 - c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;
- 5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

3. Urządzenia radiowe spełniają również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, z późn. zm.⁹⁾), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny spełniać urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami, oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.

5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3.

6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia – również dające się racjonalnie przewidzieć warunki eksploatacji. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1–3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.

7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do:

⁹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 315 z 07.12.2022, str. 30 i Dz. Urz. UE L 233 z 11.09.2023, str. 1.

- 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:
 - a) zestawów części do montażu urządzeń,
 - b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,
 - c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;
- 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:
 - a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,
 - b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 05.07.2021, str. 1 i Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 60.

8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

9. Wymagania, o których mowa w ust. 1–3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 274. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.

2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.

3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.

Art. 275. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych.

Art. 276. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1–3, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami.

2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.

Art. 277. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

- 1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
- 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy.

2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.

3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1–3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:

- 1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;
- 2) instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa.

4. Instrukcja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie

z przeznaczeniem. W przypadku urządzenia radiowego celowo emitującego fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:

- 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;
- 2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.

5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.

6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 274 ust. 2.

7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Importer podaje dane w języku polskim.

8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 274 ust. 2, a importer – wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7.

Art. 278. 1. Jeżeli urządzenia radiowe należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, można ładować za pomocą ładowania przewodowego, muszą one być konstruowane w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C.

2. W przypadku gdy podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu lub udostępniający na rynku urządzenia radiowe, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, oferuje do sprzedaży te urządzenia radiowe wraz z urządzeniem ładującym, jest on obowiązany oferować do sprzedaży te urządzenia radiowe również bez urządzenia ładującego.

3. Informację o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące, podmiot, o którym mowa w ust. 2, ma obowiązek wydrukować na opakowaniu w postaci widocznego i czytelnego piktogramu lub umieścić na opakowaniu jako naklejkę. W przypadku sprzedaży na odległość, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, piktogram umieszcza się w pobliżu wskazania ceny urządzenia radiowego.

4. W przypadku urządzenia radiowego, należącego do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, w instrukcji obsługi zamieszcza się informacje dotyczące specyfikacji w zakresie możliwości ładowania urządzeń radiowych oraz kompatybilnych urządzeń ładujących.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, przedstawia się również na widocznej i czytelnej etykiecie która jest:

- 1) wydrukowana na instrukcji obsługi;
- 2) wydrukowana na opakowaniu albo umieszczona na opakowaniu jako naklejka;
- 3) umieszczona na urządzeniu radiowym jako naklejka – w przypadku braku opakowania;
- 4) umieszczona w pobliżu wskazania ceny urządzenia radiowego – w przypadku sprzedaży na odległość przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

6. W przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia radiowego to uniemożliwiają, etykieta może być wydrukowana jako oddzielny dokument dołączony do urządzenia radiowego.

7. Importerzy i dystrybutorzy oferujący urządzenia radiowe, należące do kategorii lub klas, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, zapewniają, aby:

- 1) na urządzeniu przedstawiono etykietę zgodnie z ust. 5 albo dostarczono ją wraz z takim urządzeniem;
- 2) etykieta była przedstawiona w sposób widoczny i czytelny, a w przypadku sprzedaży na odległość, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej – w pobliżu wskazania ceny.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorie lub klasy urządzeń radiowych konstruowanych w sposób umożliwiający ich ładowanie za pośrednictwem gniazda USB typu C,
- 2) specyfikacje techniczne dotyczące ładowania mające zastosowanie do tych kategorii lub klas urządzeń,
- 3) informacje odnoszące się do specyfikacji technicznych dotyczących ładowania i kompatybilnych urządzeń ładujących,

- 4) wzory piktogramów informujących o tym, czy do urządzenia radiowego jest czy nie jest dołączone urządzenie ładujące,
- 5) wzór etykiety, o której mowa w ust. 5

– mając na uwadze wymagania zawarte w załączniku Ia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, a także ich zmiany w zakresie określonym w aktach delegowanych Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 3a ust. 2 i art. 10 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE oraz uwzględniając konieczność harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego.

Art. 279. 1. Producent przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1,
- 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji,
- 3) sposób rejestracji,
- 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską

– mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.

Art. 280. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.

2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

Art. 281. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.

2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia w określonym terminie dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 273 ust. 1– 4.

DZIAŁ VII

Publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 282. Na potrzeby niniejszego działu ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze wchodzącej w jej zakres, należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną, czyli usługę dostępną dla ogółu użytkowników.

Rozdział 2

Prawa użytkowników końcowych

Art. 283. 1. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 298 ust. 1, nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji

interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 284. 1. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.

3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „umową o świadczenie usług przedpłaconych”, usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych.

4. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być zawarta z dostawcą usług w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.

5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków dotyczących zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 285–294, przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot działający w jego imieniu i na jego rzecz, Prezes UKE może, w drodze decyzji:

- 1) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia albo
- 2) zakazać temu dostawcy usług wykonywania działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat.

6. Prezes UKE przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, o której mowa w ust. 5.

7. Prezes UKE wskazuje w decyzji okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości.

8. Zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców.

9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Prezes UKE udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

10. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja nakładająca zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stanowi podstawę do wykreślenia z rejestru PT podmiotu, na który nałożony został ten zakaz.

Art. 285. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku dotyczące tej usługi informacje, o których mowa w ust. 2–6, zwane dalej „informacjami przedumownymi”.

2. Informacje przedumowne określają:

- 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu – konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;
- 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;
- 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
 - c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych,

- d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 309, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;
- 4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;
- 5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.

3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

- 1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:
 - a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu,
 - b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci;
- 2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;
- 3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:

- a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie:
 - rodzaju oferowanych usług,
 - liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat,
 - b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych,
 - c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi,
 - d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,
 - e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 305, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,
 - f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,
 - g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;
- 4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;
 - 5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;
 - 6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;
 - 7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych.

4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:

- 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;

2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.

5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.

6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:

- 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;
- 2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.

7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku, gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2–6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.

8. Zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne stają się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 288 lub art. 289, i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.

Art. 286. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób.

2. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, może zawrzeć informacje przedumowne określające:

- 1) zakres i warunki świadczenia usługi komunikacji elektronicznej – w regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej;
- 2) wszelkie ceny i opłaty za usługę komunikacji elektronicznej – w cenniku.

3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, doręcza nieodpłatnie informacje przedumowne utrwalone na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta także na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

4. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przedłożenia informacji przedumownych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.

5. Niedające się usunąć wątpliwości co do treści informacji, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga się na korzyść konsumenta.

Art. 287. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi na trwałym nośniku podsumowanie głównych elementów informacji przedumownych, zgodne z wzorem określonym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE, zawierające w szczególności:

- 1) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz dane kontaktowe na potrzeby składania reklamacji, jeśli są one inne,
- 2) główne cechy każdej świadczonej usługi,
- 3) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi,
- 4) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i zakończenia obowiązywania,
- 5) informacje, czy i w jakim zakresie udogodnienia i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami,
- 6) podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d oraz e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do usług dostępu do internetu

– zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy”.

2. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne przyczyny techniczne nie jest możliwe przedstawienie konsumentowi zwięzłego podsumowania warunków umowy przed zawarciem umowy, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie.

Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania.

3. Zaakceptowane przez konsumenta zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 288 lub art. 289, i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.

Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;
- 3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 4) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 5) wybrany przez abonenta pakiet taryfowy, jeżeli w informacjach przedumownych były przedstawione różne pakiety taryfowe;
- 6) wskazanie wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:
 - a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,
 - b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - c) promocyjne urządzenie końcowe– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;
- 7) informację o wysokości odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, w zależności od czasu, który pozostał do końca obowiązywania umowy;
- 8) sposoby składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;

- 9) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 10) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;
- 11) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;
- 12) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 13) zasady, tryb i terminy składania reklamacji;
- 14) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawione w jasny i zrozumiały sposób zawarte są w jednym dokumencie i nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 13-15, zostały zawarte w informacjach przedumownych nie muszą być one zawarte w umowie, o której mowa w ust. 1.

4. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród form oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.

Art. 289. 1. Umowa o świadczenie usług przedpłaconych zawierana z konsumentem obejmuje informacje, o których mowa w art. 288 ust. 1:

- 1) pkt 3 – które w przypadku wydania abonentowi na nośniku fizycznym karty lub innego urządzenia służącego do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w pakiecie startowym usługi przedpłaconej;
- 2) pkt 2, 4, 5, 8–10, 13 i 14 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezminionej postaci, dla celów dowodowych.

2. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 331 ust. 1.

Art. 290. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.

2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

Art. 291. Na żądanie konsumenta z niepełnosprawnościami informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 288 lub art. 289, doręczane są w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami.

Art. 292. 1. Przepisy art. 285–288, art. 291, art. 301 ust. 1, art. 305 ust. 1 i 3 oraz art. 317 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

Art. 293. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 288 i art. 292 określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej;
- 3) główne cechy świadczonej usługi ze wskazaniem wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:
 - a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,
 - b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - c) promocyjne urządzenie końcowe– jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;
- 4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług;
- 5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;
- 6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 7) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
 - c) zasady wypłaty odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnego promocyjnego urządzenia końcowego lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 309, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;
- 9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;

- 12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy, w tym okoliczności jej zmiany wskazane w art. 306–308 ustawy;
- 13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;
- 14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 15) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;
- 17) warunki korzystania z wydanego urządzenia końcowego, w tym opłaty związane z korzystaniem z tego urządzenia;
- 18) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia obowiązywania umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;
- 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o:
 - a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,
 - b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów;
- 20) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach;
- 21) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi.

2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 285–288, art. 300, art. 301 ust. 1, art. 303, art. 304 ust. 3 oraz art. 331, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.

Art. 294. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treści zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.

Art. 295. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, który umożliwia zawarcie lub zmianę umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, jest obowiązany, bez względu na formę zawarcia umowy, umożliwić jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, w szczególności przy wykorzystaniu poczty elektronicznej lub innego środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie.

2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez:

- 1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;
- 2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny;
- 3) wysłanie wiadomości na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu.

3. Obowiązek zawiadomienia w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem.

4. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi.

5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, lub uniemożliwiania albo utrudniania abonentowi rozwiązania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej za zgodą obu stron, jak również odstąpienia od niej albo jej wypowiedzenia, w formie dokumentowej przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać temu dostawcy usług zawierania z abonentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej.

6. Prezes UKE wskazuje w decyzji, o której mowa w ust. 5, okres obowiązywania zakazu, nie dłuższy niż 3 lata, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 296. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, abonenta korzystającego z usługi komunikacji głosowej świadczonej za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usługi przedpłaconej polegającej na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub innym właściwym rejestrze
 - c) na żądanie dostawcy usług – dane osób reprezentujących abonenta, umożliwiające dostawcy usług ich weryfikację, w szczególności dane określone w ust. 1 pkt 1.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:

- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
 - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
 - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo
- 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną z wykorzystaniem:

- a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub krajowej instytucji płatniczej,
- b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671 oraz z 2023 r. poz. 1234 i 1941),
- c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
- d) środków komunikacji elektronicznej, wykorzystując identyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, i danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podanych przez abonenta z wizerunkiem tego abonenta i danymi określonymi w warstwie graficznej dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej,
- e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego w rozumieniu art. 3 pkt 14a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
- f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234), jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych.

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.

5. Potwierdzenia danych abonenta weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać tylko w celu potwierdzenia danych abonenta.

6. W przypadku gdy Prezes UKE uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności, zawiesza, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania w ten sposób tożsamości abonenta,

wskazując warunki wznowienia weryfikacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Przed wznowieniem weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji, o której mowa w ust. 6.

Art. 297. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany przed wydaniem kopii lub wtórnika karty lub innego urządzenia, służących do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub ich cyfrowego odwzorowania, do weryfikacji w sposób, o którym mowa w art. 23j lub art. 23m ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191 oraz z 2023 r. poz. 497, 1394 i 1941), w rejestrze zastrzeżeń numerów PESEL, o którym mowa w art. 23a ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, zwanym dalej „rejestrem zastrzeżeń numerów PESEL”, czy numer PESEL podany przez abonenta będącego osobą fizyczną, o którym mowa w art. 296 ust. 1 pkt 1 lit. b, o ile abonent go podał, jest zastrzeżony.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odmawia wydania kopii lub wtórnika karty lub innego urządzenia, służących do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub ich cyfrowego odwzorowania, jeżeli w chwili weryfikacji podany numer PESEL abonenta jest zastrzeżony w rejestrze zastrzeżeń numerów PESEL albo w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest rejestr zastrzeżeń numerów PESEL, o której mowa w art. 23c ust. 5 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

3. W przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest rejestr zastrzeżeń numerów PESEL, innej niż wymieniona w art. 23c ust. 5 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, trwającej dłużej niż 15 minut, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, po ponownej nieudanej próbie dokonania weryfikacji może:

- 1) odmówić wydania kopii lub wtórnika karty lub innego urządzenia, służących do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub ich cyfrowego odwzorowania, do czasu przywrócenia dostępności systemu albo
- 2) wydać kopię lub wtórnik karty lub inne urządzenie, służące do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub ich cyfrowe odwzorowanie, z zachowaniem należytej staranności przy weryfikacji tożsamości abonenta i udokumentować dokonanie tej weryfikacji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jeżeli kopia lub wtórnik karty lub innego urządzenia, służących do identyfikacji abonenta w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub ich cyfrowe odwzorowanie, zostały wydane w trakcie trwania niedostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest rejestr zastrzeżeń numerów PESEL, innej niż wymieniona w art. 23c ust. 5 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, trwającej dłużej niż 15 minut, przepisu art. 444 ust. 2 pkt 13 nie stosuje się.

Art. 298. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do usługi komunikacji elektronicznej nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:

- 1) przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;
- 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2160); w przypadku gdy dostawca dokonuje takiej oceny powiadamia o tym użytkownika końcowego;
- 3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 299 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym

o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w przypadku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej tego użytkownika dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.

5. Do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 284 ust. 3, nie stosuje się przepisów ust. 3 i 5.

6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.

Art. 299. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego w sposób uzgodniony z tym konsumentem, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może przekroczyć 60.

3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) wysokości i sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;
- 4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 5) prawa własności realizowanego przyłącza telekomunikacyjnego, które może być ustanawiane odrębnie dla jego fizycznego przebiegu poza nieruchomością oraz na

nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;

- 6) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego.

4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 298 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6.

6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej:

- 1) dostawca usług telekomunikacyjnych odpowiada za uzyskanie wszelkich zgód, uzgodnień, zezwoleń i decyzji wymaganych do realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej – w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4;
- 3) dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca część opłaty przyłączeniowej uiszczonej przez użytkownika końcowego do dnia odstąpienia od umowy, chyba że przyłączy telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego – w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy przez użytkownika końcowego.

7. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który umożliwia zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, obejmujące co najmniej elementy kształtujące opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, określone w sposób umożliwiający użytkownikowi końcowemu samodzielne obliczenie przybliżonej wartości tej opłaty.

Art. 300. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej

w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące:

- 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej;
- 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej;
- 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego;
- 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących:
 - a) rodzaj oferowanych usług,
 - b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,
 - c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie,
 - d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego;
- 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów;
- 6) standardowych warunków umowy, w tym:
 - a) okresu obowiązywania umowy,
 - b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 304 ust. 1,
 - c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,
 - d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych;
- 7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:

- a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji,
 - b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;
- 9) sposobów rozstrzygania sporów.

Art. 301. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony, nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 302. 1. Abonent może wypowiedzieć w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, która po upływie okresu, na jaki została zawarta, ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta, uległa automatycznemu przedłużeniu. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.

2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych doręcza abonentowi na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie, nie później niż 30 dni przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, jasne i zrozumiałe informacje o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności zmiany warunków świadczenia usług względem warunków obowiązujących w okresie, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, sposobach i terminach jej wypowiedzenia, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu, dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.

Art. 303. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.

Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:

- 1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane – przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;
- 2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:

- 1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;
- 2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.

Art. 305. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej lub

promocyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 287, art. 300–302, art. 306–310, art. 318–320 oraz art. 380 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową.

2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową.

3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenie końcowe termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę.

Art. 306. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy:

- 1) konieczność wprowadzenia zmian wynika:
 - a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług,
 - b) z decyzji Prezesa UKE;
- 2) proponowane zmiany:
 - a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi,
 - b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę z uwzględnieniem konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeżeli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

4. Bezzwłocznie po publikacji, o której mowa w ust. 3, dostawca usług:

- 1) doręcza na trwałym nośniku abonentowi podane do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w ust. 3, oraz

2) informuje na trwałym nośniku abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

5. Przekazania informacji, o których mowa w ust. 4, nie stanowi przekazanie przez dostawcę usług, z wykorzystaniem krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), odnośnika do możliwej do pobrania informacji udostępnionej przez dostawcę usług na jego stronie internetowej.

6. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

7. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

Art. 307. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 306 ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu i których nie mógł przewidzieć, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę bez konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,

- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 289 ust. 2 lub art. 290 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,
 - 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany
- z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 3, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

5. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 308. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas nieokreślony lub umowy, o której mowa w art. 302 ust. 1, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić.

2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 307 ust. 4,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art.

289 ust. 2 lub art. 290 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 307 ust. 4,

- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany

– z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 309. 1. Jeżeli abonent, korzystając z uprawnienia, o którym mowa w art. 307 ust. 2 lub art. 380, decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe, dostawca usług telekomunikacyjnych może żądać od abonenta:

- 1) odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za usługę telekomunikacyjną wskazanej w art. 288 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 293 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy, albo
- 2) odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 3 pkt 2

– w zależności od tego, które z tych odszkodowań jest niższe.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może być mniejsza niż liczba pozostałych okresów rozliczeniowych wynikających z wypowiedzianej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 310. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie, w przypadku:

- 1) upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której sprzedano urządzenie;
- 2) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 304 ust. 1;
- 3) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 309 ust. 1.

2. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 311. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym informacje dotyczące:

- 1) usługi powszechnej;
- 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;
- 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług;
- 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 312. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej prędkość transmisji danych na żądanie Prezesa UKE informuje go o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.

2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania

informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.

5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

Art. 313. 1. Prezes UKE analizuje, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu

taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,

- 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 316

– zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.

2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi:

- 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;
- 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia;
- 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania;
- 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny;
- 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji;
- 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje;
- 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług;
- 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników;
- 9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach;
- 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych.

3. Podmiot oferujący narzędzie porównawcze, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje informacje niezbędne do oceny, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego.

4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE nie rzadziej niż co 24 miesiące.

Art. 314. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek podmiotu oferującego to narzędzie.

2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie, który udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego podmioty oferujące narzędzia porównawcze mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.

Art. 315. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 313 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym.

2. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 313 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca.

3. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, który przekazał informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 313 ust. 1, oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE aktualizuje te informacje nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany.

4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia, na jego wniosek, wprowadzanie informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne.

5. Dostawca usług, o których mowa w art. 313 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia i informacje dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o ich usunięcie z narzędzia porównawczego. Prezes UKE po otrzymaniu wniosku niezwłocznie usuwa te dane z narzędzia porównawczego.

6. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, przekazywane są przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, na piśmie w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

7. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te informacje.

8. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.

9. Prezes UKE określi wzór informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 313 ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

10. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości przychodu dostawcy usług, o którym mowa w ust. 3–5, w kolejnym roku kalendarzowym.

Art. 316. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług.

2. Jeżeli jakość usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych, Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE:

- 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji,

kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.

Art. 317. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. W przypadku usług świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, za informację aktualną uważa się informację obejmującą stan wykorzystania tych usług najpóźniej sprzed 48 godzin.

2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o:

- 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu;
- 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu.

3. W przypadku usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu.

4. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 2, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od zaistnienia zdarzenia wiążącego się z wykonaniem tego obowiązku.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz:

- 1) stron internetowych lub aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych lub
- 2) innych stron internetowych lub aplikacji mobilnych podmiotów realizujących zadania o charakterze publicznym

– istotnych dla zapewnienia dostępu do służb ratunkowych, dostępu do informacji o zdarzeniach kryzysowych lub mających istotny wpływ na sytuację społeczną lub porządek publiczny, mających walor edukacyjny lub realizujących zadania systemu informacji w ochronie

zdrowia, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu.

6. W wykazie, o którym mowa w ust. 5, umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony, nazwę domeny internetowej i adres IP strony, a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację, nazwę aplikacji i wykorzystywany przez aplikację adres IP.

7. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 5, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z nich w ramach usług roamingu międzynarodowego.

8. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5.

9. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 5, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wykazu.

Art. 318. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne.

2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w uzgodnionym z abonentem terminie określonym w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

3. Abonent, żądając zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1.

4. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, abonent określa tryb zmiany dostawcy usługi:

- 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi;
- 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia;
- 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu.

5. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu staje się skuteczne z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

6. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu potwierdza abonentowi niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku.

7. Zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu tej usługi dłuższej niż 1 dzień roboczy.

8. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta.

9. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu w terminie określonym w ust. 2, przy czym procesem zmiany dostawcy usługi kieruje nowy dostawca usługi.

10. Wymiana informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 321.

11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.

Art. 319. 1. W przypadku gdy rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 318 ust. 2, dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu kontynuuje świadczenie usługi na

dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

2. Jeżeli rozpoczęcie świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 318 ust. 2:

- 1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta staje się bezskuteczne,
 - 2) umowę z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważa się za niezawartą
- o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta.

3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 318 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 321.

4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn niezależnych po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 318 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 320. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 318, przez stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych do realizacji tego uprawnienia, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić jego realizację.

2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części,

określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318, dostawcy usługi oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnienia nie dotyczy zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w której dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.

Art. 321. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 318.

2. System, o którym mowa w ust. 1, może być zintegrowany z systemem, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

4. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu, zapewniający ciągłość świadczenia usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu oraz potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z usług sieciowych, o których mowa w ust. 4.

Art. 322. W przypadku gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest usługa komunikacji głosowej świadczona na numerze niegeograficznym i usługa dostępu do internetu świadczona w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, korzysta jednocześnie z uprawnienia, o którym mowa w art. 318 ust. 1, i uprawnienia, o którym mowa w art. 325

ust. 1, realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów art. 325 i art. 326.

Art. 323. Abonent usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 324. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 325. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:

- 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia przydzielonego numeru również w terminie miesiąca od dnia:

- 1) zakończenia obowiązywania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej – chyba że abonent zrzekł się tego prawa;
- 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 161 ust. 2.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów między stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.

4. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru, może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usługi w wysokości

nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1.

5. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru, określa tryb tego przeniesienia:

- 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej;
- 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia;
- 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.

6. Przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej, wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru. Termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.

7. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej doręcza abonentowi na trwałym nośniku potwierdzenie przeniesienia numeru.

8. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej oraz dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w ust. 6, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

9. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 6 pkt 3 i ust. 7, wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się między Prezesem UKE a dostawcą usługi, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.

Art. 326. 1. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w art. 325 ust. 6, dotychczasowy dostawca usługi komunikacji

głosowej wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu przez abonenta do świadczonych usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego.

2. Jeżeli przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie 30 dni od terminu wskazanego w art. 325 ust. 6:

- 1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usług komunikacji głosowej staje się bezskuteczne – w przypadku braku przeciwnego oświadczenia abonenta, o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta;
- 2) z innych powodów niż rezygnacja abonenta ze zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej – umowę z nowym dostawcą usługi komunikacji głosowej uważa się za niezawartą, o czym nowy dostawca usługi informuje abonenta.

3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 325 ust. 6, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usługi jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej – w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.

5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy usługi komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej – w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy.

6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – do dnia przeniesienia numeru lub dnia zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy, o której mowa w ust. 2, z dotychczasowym dostawcą usługi;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru.

Art. 327. 1. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w art. 325 ust. 1, oraz powiązane z nimi informacje o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 1. Operator posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 1, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usługi dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 328. 1. Abonent usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej może wybrać dowolnego dostawcę usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

2. Wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi albo złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanymi rodzajami połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.

3. W przypadku gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej w sposób wskazany w ust. 2, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.

4. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1, w stosunku do abonenta.

Art. 329. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 323–326 i art. 328, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 171, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy usług telekomunikacyjnych albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 323–326 i art. 328, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 323–326 i art. 328, dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnień nie dotyczy procesów przeniesienia numeru, w których dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.

Art. 330. 1. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, abonent składa wnioski w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku abonent dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi.

2. W przypadku realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 325, gdy wniosek składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usług utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku.

3. Wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, w zależności od danego uprawnienia zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:

- 1) dane abonenta, o których mowa w art. 296 ust. 1;
- 2) wskazanie żądania abonenta;
- 3) informacje o wybranym przez abonenta sposobie przekazywania przez dostawcę usług informacji w zakresie obsługi wniosku;
- 4) informacje służące realizacji żądania abonenta.

4. W przypadku gdy wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji, dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że niezuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

5. W przypadku odmowy realizacji uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, dostawca usług zawiadamia abonenta o odmowie wraz z podaniem przyczyny odmowy.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 318 i art. 323–325, oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 328, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.

Art. 331. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta, rozumianego jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych, oraz w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem przydzielonego numeru, dostawca usługi komunikacji głosowej zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań.

2. W celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, konsument podaje dostawcy usług numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli zwrot środków ma nastąpić na ten rachunek, albo wskazuje inny sposób uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań.

3. Dostawca usług zobowiązany jest do umożliwienia podania przez konsumenta numeru rachunku albo wskazania innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań:

- 1) osobiście podczas wizyty konsumenta w jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usługi i
- 2) z wykorzystaniem połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, i
- 3) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w tym krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) lub innych sposobów przekazywania informacji drogą elektroniczną, udostępnionych przez dostawcę usług w tym celu.

4. Konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań spośród form dostępnych u danego dostawcy usługi komunikacji głosowej. Dostawca usługi zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na jego rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

5. Podanie numeru rachunku lub wskazanie innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań przez konsumenta oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1.

6. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta jest proporcjonalna i odpowiada ponoszonym kosztom zwrotu oraz jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi, a także nie może przewyższać kwoty środków podlegającej zwrotowi.

7. W przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań następuje po przeniesieniu numeru. Przed terminem przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu, o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia.

8. Uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie 6 miesięcy od wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru.

9. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o należny od nich podatek od towarów i usług.

10. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, środki z doładowań, o których mowa w ust. 9, stanowią przychód Funduszu.

11. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 9. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia dzieci i młodzieży uzależnionych od technologii cyfrowych. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146 i).

12. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, nie później niż do dnia 15 kwietnia, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o sposobie wykorzystania środków, o których mowa w ust. 11 zdanie drugie, w poprzednim roku kalendarzowym.

13. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

14. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 9, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

15. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 6, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.

Art. 332. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępnić swojemu abonentowi, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci danego abonenta.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.

Art. 333. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.

3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 389 i art. 395.

Art. 334. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 335. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 334 i art. 397 ust. 1, między sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 336. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci.

2. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest geograficzne położenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług telekomunikacyjnych.

3. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci, o której mowa w ust. 2, jest ustalana:

- 1) każdorazowo w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnej oraz
- 2) jeżeli jest to technicznie wykonalne, w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego.

4. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej i w ruchomej

publicznej sieci telekomunikacyjnej, przekazywana jest do systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

5. Informacja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, jest przekazywana do systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3, w czasie rzeczywistym wraz z zestawem atrybutów określonych we właściwych normach technicznych przez operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, jeżeli telekomunikacyjne urządzenie końcowe wytworzy taką informację w czasie rzeczywistym i zaadresuje ją do systemu, o którym mowa w art. 337 ust. 3.

6. Prezes UKE określa i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE kryteria dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci biorąc pod uwagę ewentualne uzgodnienia z BEREC, możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci publicznych oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane oraz podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych.

Art. 337. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego:

- 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- 2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

– w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio właściwemu terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy albo podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) dane, o których mowa w art. 395 ust. 1,
 - b) adres zamieszkania i adres korespondencyjny – jeżeli jest on inny niż adres zamieszkania,
 - c) numer PESEL, o ile go posiada,

- d) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu,
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi

– o ile abonent udostępnił te dane.

3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym realizującym funkcjonalności, o których mowa w ust. 4 oraz w art. 325 ust. 8, oraz przetwarza zgromadzone w nim informacje i dane w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane do systemu, o którym mowa w ust. 3, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:

- 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego 112 oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorni medycznej, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem, albo
- 2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.

5. Dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy i podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa na podstawie przepisów szczególnych oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru,

biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług.

7. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.

Art. 338. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:

- 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług;
- 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

Art. 339. 1. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;
- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania od innego operatora informacji identyfikujących skradzione urządzenia, termin 1 dnia roboczego liczy się od dnia uzyskania tej informacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera klauzulę o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w oświadczeniu są zgodne z prawdą.”

Art. 340. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

Art. 341. 1. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej w sposób określony w art. 284 ust. 3.

2. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe

połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

3. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 343. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego o zmianie wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.

4. W przypadku gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:

- 1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 2, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta;
- 2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia;
- 3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

5. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

6. W przypadku gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

- 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
- 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60 % rozmiaru czcionki numeru tej usługi;

- 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

Art. 342. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 zł.

3. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

4. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o osiągnięciu progu kwotowego;
- 2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

5. Po osiągnięciu progu kwotowego wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego do wysokości tego progu.

6. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.

Art. 343. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

- 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;
- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;

- 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.

Art. 344. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 341 ust. 2–4, art. 342 ust. 1–5 oraz art. 343, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.

Art. 345. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Rejestr numerów zawiera informacje, o których mowa w art. 346 ust. 1.

3. Operator, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem, umożliwia jej świadczenie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.

Art. 346. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:

- 1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt;
- 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada;
- 3) realizowaniu dodatkowego świadczenia w imieniu podmiotów, o których mowa w ust. 3;
- 4) rodzaju dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy jest realizowane w postaci:
 - a) wiadomości SMS,
 - b) wiadomości MMS,
 - c) połączenia głosowego,
 - d) innej, ze wskazaniem jakiej;
- 5) przedmiocie dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy dotyczy:
 - a) serwisu informacyjno-usługowego,
 - b) edukacji,
 - c) rozrywki,
 - d) działalności charytatywnej,

- e) treści przeznaczonych dla osób pełnoletnich,
- f) innych, ze wskazaniem jakich;
- 6) identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;
- 7) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem;
- 8) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem;
- 9) stosowanej jednostce rozliczeniowej, wraz ze wskazaniem, czy usługa jest świadczona w sposób, o którym mowa w art. 341 ust. 4;
- 10) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
- 11) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usług telekomunikacyjnych oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:

- 1) organu administracji publicznej,
- 2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej

– zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.

4. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 lub 5 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany,

2) pkt 2–4, 6 lub 7 – w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym

– podmiot realizujący dodatkowe świadczenie przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie aktualizacyjne zawierające informacje, które uległy zmianie, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 348 ust. 1, składa się na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 348 ust. 1, uznaje się za złożone w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu to zgłoszenie lub informację, o której mowa w art. 348 ust. 1.

7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 5.

8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 347. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 346 ust. 1 albo 4, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 346 ust. 2, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.

2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 346 ust. 1 albo w ust. 4 pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem krótszego niż termin określony odpowiednio w art. 346 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 2 skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie.

3. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lub 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 346 ust. 3, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.

Art. 348. 1. W przypadku gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie nie wskazał w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lub 4, informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.

2. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:

- 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 346 ust. 1 pkt 11;
- 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji, o której mowa w ust. 1;
- 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej.

Art. 349. 1. Świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi. Dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi, na trwałym nośniku, wyrażoną zgodę.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez wybór progu kwotowego dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 70 i 100 zł. Dostawca ten potwierdza abonentowi na trwałym nośniku wybrany przez abonenta próg kwotowy.

4. W przypadku gdy abonent, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 70 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.

5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;
- 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

6. Po osiągnięciu progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, do wysokości tego progu.

7. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi skuteczne i natychmiastowe wycofanie zgody na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 350. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów uwierzytelniania należącego do kategorii:

- 1) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent,
- 2) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent,
- 3) cechy charakterystyczne abonenta

– chyba że przepisy odrębne przewidują wyższy poziom autoryzacji.

2. W przypadku usług fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w sposób powtarzalny autoryzacja może dotyczyć więcej niż jednego fakultatywnego obciążania rachunku.

3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi, o której mowa w ust. 2, w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 351. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.

2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego.

3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem dostawca usług telekomunikacyjnych zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi;

- 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 345 ust. 1;
- 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 343.

4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) nazwę towaru lub usługi;
- 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi;
- 3) cenę towaru lub usługi.

Art. 352. 1. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata.

2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

3. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług, począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu.

4. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza szczegółowy wykaz wykonanych usług, w przypadku:

- 1) abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej – wraz z rachunkiem wystawionym za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania;
- 2) abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2 – pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.

5. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący:

- 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie – w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą;
- 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania – w przypadku abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 289 ust. 2.

Art. 353. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, za jego uprzednią zgodą.

Art. 354. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać:

- 1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona;
- 2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych.

Rozdział 3

Usługa powszechna

Art. 355. 1. Usługę powszechną stanowią: usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługa komunikacji głosowej, świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak:

- 1) poczta elektroniczna;
- 2) wyszukiwarki informacji;
- 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia;
- 4) gazety lub wiadomości internetowe;
- 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie;
- 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy;
- 7) sieci kontaktów zawodowych;

- 8) bankowość internetowa;
- 9) usługi organów administracji publicznej;
- 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe;
- 11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej.

3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż opłaty z tytułu świadczenia usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie obowiązywania umowy, dostawca usług może dochodzić od konsumenta roszczenia na zasadach określonych w art. 304 ust. 3.

4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.

Art. 356. Prezes UKE określa i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 355 ust. 2.

Art. 357. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne.

2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 2.

3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanego dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.

Art. 358. 1. Prezes UKE analizuje:

- 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę relację cen detalicznych usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 355 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”.

2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług.

3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.

4. W przypadku gdy wyniki analiz lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że:

- 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług,
- 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 355 ust. 1, nie będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub dla tych przedsiębiorców

– Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi, o których mowa w art. 355 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego.

5. W przypadku gdy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałoby nadmiernym obciążeniem

administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 360.

Art. 359. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7 albo w art. 361, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 368 ust. 2.

Art. 360. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.

2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.

3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :

- 1) przedmiot konkursu przez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) informacje i dokumenty dotyczące przedsiębiorcy niezbędne do przeprowadzenia konkursu.

4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.

5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.

6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.

7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek

stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.

Art. 361. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:

- 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny;
- 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie;
- 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.

Art. 362. 1. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7 i art. 361, określa w szczególności:

- 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony.

3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.

Art. 363. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 364. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi, jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie informacji przedumownych dotyczących:

- 1) cen i opłat wynikających ze specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu,
- 2) zakresu i warunków realizacji obowiązku świadczenia usługi
– lub dokonania ich zmiany, wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie.

2. Prezes UKE może wszcząć postępowanie w sprawie weryfikacji informacji przedumownych, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli informacje przedumowne są sprzeczne z ustawą lub decyzją, o której mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7, art. 361 lub art. 368 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 365. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi.

Art. 366. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera umowę, o której mowa w art. 365, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie, określając w niej w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 367. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego.

2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.

3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 368. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć całość lub znaczną część środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na 6 miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.

3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 362 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 369. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.

3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 360 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.

4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:

1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku;

- 2) przychody z realizacji tego obowiązku;
- 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.

6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.

7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi tysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.

2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.

3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty albo odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 371. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.

2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 359, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 363 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.

Art. 372. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.

2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.

3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:

- 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;
- 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 369 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1 % tych przychodów.

5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do

zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.

7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.

Art. 373. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.

3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.

5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.

6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.

7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 372 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:

- 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 355 ust. 1;
- 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 370 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku;

- 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.

Art. 374. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania ochrony integralności sieci,
- 3) interoperacyjności usług,
- 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci,
- 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej

– informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.

Art. 375. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejęcia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług komunikacji elektronicznej

Art. 376. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z uwzględnieniem art. 377 ust. 1 oraz art. 379 ust. 1.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.

Art. 377. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.

3. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin.

5. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

6. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu:

- 1) zawarcia umowy, o którym mowa w art. 366 i art. 367 ust. 3,
- 2) rozpoczęcia świadczenia usług, określonego w umowie, o której mowa w art. 365 i art. 367 ust. 1

– za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo.

7. Roszczenia dochodzone na podstawie ust. 3–6 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi powszechnej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.

Art. 378. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku z tytułu:

- 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej;
- 2) niedotrzymania z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług;

- 3) niewykonania lub nienależytego wykonania usługi komunikacji elektronicznej;
- 4) nieprawidłowego obliczenia należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

2. Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi komunikacji elektronicznej, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Reklamację złożoną po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania, o czym dostawca usług niezwłocznie powiadamia użytkownika składającego reklamację, zwanego dalej „reklamującym”.

3. Reklamację wnosi się:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie do protokołu;
- 3) telefonicznie;
- 4) na adres poczty elektronicznej wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej;
- 5) na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

4. Reklamacja zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby reklamującego;
- 2) określenie przedmiotu reklamacji oraz reklamowanego okresu;
- 3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację;
- 4) przydzielony reklamującemu numer, którego dotyczy reklamacja, numer ewidencyjny nadany reklamującemu przez dostawcę usług lub adres miejsca zakończenia sieci;
- 5) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 378 ust. 1 pkt 1;
- 6) datę zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i określony w niej termin rozpoczęcia świadczenia usługi – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 378 ust. 1 pkt 2;
- 7) wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa – w przypadku gdy reklamujący żąda ich wypłaty;

- 8) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres właściwy do wypłaty odszkodowania lub innej należności albo wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych płatności – w przypadku, o którym mowa w pkt 7;
- 9) sposób, w jaki ma zostać przekazana odpowiedź na reklamację;
- 10) podpis reklamującego – w przypadku reklamacji złożonej w formie pisemnej.

5. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu odpowiedzi zawierającej informacje o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji wraz z uzasadnieniem.

6. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 352 ust. 1, podlega zwrotowi.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.

Art. 379. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 383, roszczeń określonych w ustawie przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.

Art. 380. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego może, poza uprawnieniem do dochodzenia roszczenia z nienależytego wykonania umowy, wypowiedzieć umowę z winy dostawcy usług

telekomunikacyjnych. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 304 ust. 1.

Art. 381. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 379 ust. 2.

Art. 382. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, powiadamia tego abonenta o zamiarze ograniczenia świadczenia tej usługi, jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 7 dni od dnia doręczenia powiadomienia.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może ograniczyć świadczenie tej usługi, chyba że jest to technicznie niewykonalne lub ekonomicznie niezasadne. Ograniczenie może polegać na zablokowaniu inicjowania połączeń głosowych oraz wysyłania krótkich wiadomości tekstowych, a także na zablokowaniu korzystania z transmisji danych. Ograniczenie nie może dotyczyć inicjowanych połączeń na numery alarmowe.

3. Jeżeli po upływie 7 dni od ograniczenia albo wystąpienia przyczyny braku możliwości ograniczenia świadczenia usługi, o których mowa w ust. 2, abonent nie zapłacił zaległych należności, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi.

4. Jeżeli w terminie 3 dni od dnia doręczenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 3, abonent nie zapłaci zaległych należności, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie usługi. Zawieszenie to skutkuje możliwością korzystania przez abonenta jedynie z połączeń na numery alarmowe.

5. W przypadku złożenia reklamacji dotyczącej wysokości należności z tytułu świadczenia usługi, zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 379 ust. 2, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności.

6. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który:

- 1) ograniczył świadczenie usługi, o której mowa w ust. 2, albo
- 2) zawiesił świadczenie usługi, o której mowa w ust. 4

– niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zapłaty zaległych należności z tytułu świadczenia usługi, wznawia jej świadczenie.

7. Jeżeli dostawca usług telekomunikacyjnych przewiduje opłatę za wznowienie świadczenia zawieszony usługi, opłata ta odpowiada ponoszonym kosztom wznowienia świadczenia usługi.

8. Jeżeli w terminie 7 dni od dnia zawieszenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej nie ustały przyczyny ich zawieszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia, w przypadku gdy abonent nie zapłaci zaległych należności.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, 3 i 8 doręcza się bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany przez abonenta do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.

10. Jeżeli abonent uporczywie opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi. Jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie tej usługi.

Art. 383. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

Art. 384. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta złożony w postaci papierowej lub elektronicznej albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23

września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosić o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.

3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.

4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.

5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego;
- 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwość dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd;
- 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł;
- 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu;
- 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE.

6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,

- 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich

– mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.

Art. 385. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE, który posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta;
- 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.

3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 4) złożenia rezygnacji.

Rozdział 5

Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych

Art. 386. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) komunikat elektroniczny;

- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku;
- 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń.

2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:

- 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania;
- 2) nastąpi to za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą;
- 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej do celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
- 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych na podstawie postanowienia sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowienia prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 387. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej.

3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem elektronicznym dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 386 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności komunikacji elektronicznej komunikatu elektronicznego uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu ustawy.

Art. 388. Do wyłączenia odpowiedzialności dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz podmiotu umożliwiającego korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, za treść komunikatów elektronicznych, stosuje się art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾).

Art. 389. 1. Informacje, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 2–5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może zanonimizować informacje, o których mowa w art. 386 ust. 1 pkt 2–5.

3. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Art. 390. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo, w niezbędnym zakresie,

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej.

Art. 391. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego lub abonenta w szczególności o:

- 1) zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących;
- 2) możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania;
- 3) rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej.

2. Przetwarzanie danych transmisyjnych niezbędnych do celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich jest dozwolone:

- 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania;
- 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od abonenta, a abonent jest obowiązany je zaspokoić, lub do końca okresu, w którym abonent może dochodzić roszczenia od dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a ten dostawca jest obowiązany je zaspokoić.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę.

4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1–3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbożonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.

Art. 392. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

- 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbożonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z

uwzględnieniem art. 400, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub

2) dokonać anonimizacji tych danych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi do celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaconą.

3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty:

- 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 2) świadczące usługę o wartości wzbogaconej.

4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie w celach niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej oraz innych wskazanych w ustawie.

5. Obowiązek uzyskania zgody, o którym mowa w ust. 1, oraz obowiązek poinformowania użytkownika końcowego lub abonenta, o którym mowa w ust. 2, jest wyłączony w przypadku, gdy dane o lokalizacji są pozyskiwane w przypadkach, o których mowa w art. 45.

Art. 393. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 394. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji i przechowywania danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji, przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji – przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 395. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta;
- 2) nazwiska i imion abonenta;

3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.

3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 396. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi, z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 397. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

- 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi;
- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującej eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

3. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.

5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.

6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2–4, nie pobiera się opłat.

7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:

- 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub
- 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług

zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.

9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.

11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.

12. Prezes UKE na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes UKE powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 398. 1. Zakazane jest używanie:

- 1) automatycznych systemów wywołujących,
- 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej

– do celów przesyłania informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344 oraz z 2024 r. poz.), w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania informacji handlowej na podany przez abonenta lub użytkownika końcowego adres elektroniczny.

3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta.

4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233).

Art. 399. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem że:

- 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:
 - a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,
 - b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;
- 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę;
- 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu.

2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.

3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

- 1) wykonania transmisji komunikatu elektronicznego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub

2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem że abonent lub użytkownik końcowy:

- 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania;
- 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika;
- 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.

Art. 400. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.

Art. 401. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹²⁾) środki ochrony zapewniają co najmniej:

- 1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.5.2018, str. 2 i Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem;

3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.

Art. 402. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.

2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.

3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.

4. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z wyjątkiem ust. 7.

5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.

6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych

przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.

8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.

9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu danych osobowych, Prezes UODO może nałożyć na tego dostawcę, w drodze decyzji, obowiązek przekazania temu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.

10. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich o tym naruszeniu.

Art. 403. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 401, art. 402 oraz art. 405, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Art. 404. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej, uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 405. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
- 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;

- 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej;
- 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 406. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.

2. Stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji nie jest wymagane w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.

4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia:

- 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;
- 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na

uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.

Art. 407. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodерów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego obowiązany jest do wyodrębnienia w ramach prowadzonej rachunkowości informacji dla tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla systemów dostępu warunkowego,
- 2) szczegółowy zakres usług technicznych oferowanych nadawcom na warunkach, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostarczających systemy dostępu warunkowego w celu umożliwienia odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodерów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów

– mając na uwadze zapewnienie sprawowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych pełnej kontroli nad cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi dokonywanymi z wykorzystaniem systemów dostępu warunkowego oraz kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów.

Art. 408. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 198, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 407 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:

- 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej;

- 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów.

Art. 409. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach.

2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego,
- 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego

– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170).

Art. 410. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.

2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

DZIAŁ VIII

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej oraz postępowanie przed Prezesem UKE

Rozdział 1

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej

Art. 411. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki

regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.

Art. 412. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.

2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:

- 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym:
 - a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług,
 - b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym przez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji, gdy warunek ten jest spełniony,
 - c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,
 - d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej,
 - e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego;
- 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:
 - a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej,
 - b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich,
 - c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
 - d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,
 - e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek – także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie:

- planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz
 - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;
- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:
- a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,
 - b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,
 - c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,
 - d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji,
 - e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz. Urz. WE L 199 z 30.07.1999, str. 59),
 - f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
- 4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;
- 5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:
- a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej,
 - b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury

- rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze,
- c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych,
 - d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej,
 - e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi,
 - f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
 - h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;
- 6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;
- 7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.

Art. 413. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i pocztowych.

2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.

3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw.

Art. 414. 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności w zakresie stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich

rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki komunikacji elektronicznej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia oraz publikuje je na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.

4. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.

Art. 415. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat.

2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE;
- 8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą;
- 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5. Ogłoszenie zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

7. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów.

8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru.

10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów.

11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) liczbę kandydatów;

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) informację o składzie zespołu.

12. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów spośród osób, o których mowa w ust. 10, które uzyskały najlepszy wynik, wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest, wraz z uzasadnieniem, we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 416. 1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania któregośkolwiek z warunków, o których mowa w art. 415 ust. 4.

2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.

3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie do sądu pracy. Przepisy art. 45 § 2 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz.) stosuje się odpowiednio.

4. Sąd pracy rozpatruje odwołanie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku:

- 1) śmierci Prezesa UKE;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE;
- 3) złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE.

6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE.

Art. 417. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.

2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE.

3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Ogłoszenie zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe

kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) informację o składzie zespołu.

11. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.

Art. 418. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności:

- 1) zarządzenia;
- 2) przepisy międzynarodowe;
- 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty;
- 4) decyzje obszarowe.

Art. 419. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 1);
- 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej;
- 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;
- 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 115 z 13.04.2022, str. 1);
- 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;
- 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;
- 9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników;
- 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4;

- 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;
- 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;
- 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;
- 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;
- 17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;
- 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 202 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;
- 20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;

- 21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;
- 22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 6;
- 23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 406 ust. 7.

2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co 2 lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.

4. Raport, o którym mowa w ust. 2, jest wykorzystywany przez:

- 1) ministra właściwego do spraw informatyzacji przy opracowywaniu programu rozwoju, o którym mowa w art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324), w zakresie sieci szerokopasmowych;
- 2) właściwe organy przy sporządzaniu planów, strategii lub innych dokumentów z zakresu:
 - a) udzielania środków publicznych na realizację sieci telekomunikacyjnej,
 - b) obowiązków w zakresie gospodarowania częstotliwościami,
 - c) weryfikacji dostępności usług wchodzących w zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej.

Art. 420. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.

2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne.

4. Statut UKE może przewidywać utworzenie przez Prezesa UKE zamiejscowych jednostek organizacyjnych. Prezes UKE, tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną, określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Rozdział 2

Działania kontrolne Prezesa UKE

Art. 421. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.

Art. 422. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:

- 1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia oraz czuwania przy podłączeniu do sieci (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45, z późn. zm.¹³⁾);
- 2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, Dz. Urz. UE L 225 z 23.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51, Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, 267 i 285.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

- Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3, z późn. zm.¹⁶⁾);
 - 5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241, z późn. zm.¹⁷⁾);
 - 6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42, z późn. zm.¹⁸⁾);
 - 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13, z późn. zm.¹⁹⁾).

2. Prezes UKE jako organ:

- 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 56 z 27.02.2020, str. 42.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13 i Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 23 i Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 108.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 225 z 23.08.2013, str. 1 i Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51 i Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2019, str. 46.

wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾);

- 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.²¹⁾).

3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79, z późn. zm.²²⁾) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.

Art. 423. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

Art. 424. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;
- 4) zabezpieczenia przed dalszym użytkowaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 7, Dz. Urz. UE L 50 z 24.02.2020, str. 18 i Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 62.

²¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 1.

²²⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1.

- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 435, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;
- 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 422 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 422 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;
- 10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.

2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanej osobie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika UKE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) oznaczenie kontrolowanej osoby;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;

9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby.

4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikowi UKE, o którym mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urzędzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;
- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urzędzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.

5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UKE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3–16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.

Art. 425. 1. W czynnościach kontrolnych może brać udział osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną, niebędąca pracownikiem UKE, upoważniona przez Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoba ta jest zobowiązana do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszła w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może brać udział w czynnościach kontrolnych po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia Prezesa UKE.

Art. 426. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urzędzeń kontrolno-pomiarowych.

Art. 427. 1. Z kontroli sporządza się protokół, który podpisuje pracownik przeprowadzający kontrolę.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
- 2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;
- 3) opis przebiegu kontroli;

4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.

3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

Art. 428. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 424–426 oraz art. 429, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 429. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 422 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312 i).

2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 422 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.

Art. 430. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 424 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7 i 8.

Art. 431. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. W przypadku podjęcia przez Prezesa UKE czynności kontrolnych w zakresie wykorzystania częstotliwości radiowych, przy zastosowaniu wyłączenia, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, Prezes UKE informuje kontrolowanego przedsiębiorcę, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, o fakcie podjęcia tych czynności, w dniu ich podjęcia.

3. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 432. 1. Legitymacja służbowa pracownika UKE zawiera:

- 1) nazwę urzędu;
- 2) imię i nazwisko pracownika;

- 3) numer legitymacji;
- 4) datę wystawienia;
- 5) wizerunek twarzy pracownika;
- 6) podpis wystawcy.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE oraz opis tego wzoru, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracownika.

Art. 433. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

- 1) nakłada karę, o której mowa w art. 444, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub
- 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.

2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.

3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;

3) nałożyć karę, o której mowa w art. 444, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków.

5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 212, art. 214–216, art. 217 ust. 1, art. 220 ust. 2, art. 221 lub art. 223, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestanie lub opóźnienie świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.

6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.

10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.

Art. 434. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 421 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w sposób powodujący:

- 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi,
 - 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości
- podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.

4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.

5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienie wniosku tych organów zawiera informacje niejawnne, zamiast uzasadnienia doręcza się informację, że zostało ono sporządzone.

6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną przez podmiot kontrolowany usunięte w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.

7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 433.

Art. 435. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1, lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przyjęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes UKE uchyla decyzję w części dotyczącej zabezpieczenia urządzenia radiowego wydaną w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;
- 3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:

- 1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;
- 3) braku decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.

5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu użytkownikowi urządzenia radiowego przyjętego do depozytu, do urządzenia

radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241).

6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.

Art. 436. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt tego użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE określa dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie oraz wyznacza termin jego usunięcia, nie dłuższy niż 15 dni.

6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej

pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.

7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji.

8. Prezes UKE niezwłocznie informuje użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, będącego użytkownikiem urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.

Art. 437. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

Art. 438. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 436 ust. 1–3 lub art. 437.

Art. 439. 1. Przepisów art. 424–436 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.

3. Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie

kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli.

4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.

5. Decyzje, o których mowa w art. 433–436, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.

6. W przypadku zajęcia urządzenia radiowego pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia.

Rozdział 3

Postępowanie przed Prezesem UKE

Art. 440. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach:

- 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 203;
- 2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 200 ust. 4;
- 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 176 ust. 1;
- 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE;
- 5) o których mowa w art. 433 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych;
- 6) o których mowa w:
 - a) art. 164 ust. 4,
 - b) art. 166,
 - c) art. 174 ust. 1,
 - d) art. 182 ust. 1,

- e) art. 188,
 - f) art. 192,
 - g) art. 202 ust. 1,
 - h) art. 218 ust. 3 i 5,
 - i) art. 222,
 - j) art. 233 ust. 1 i art. 234,
 - k) art. 237 ust. 2,
 - l) art. 240,
 - m) art. 244,
 - n) art. 247 ust. 1 i 3,
 - o) art. 255,
 - p) art. 284 ust. 5,
 - q) art. 295 ust. 5,
 - r) art. 333 ust. 2,
 - s) art. 408;
- 7) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w:
- a) art. 13 ust. 2,
 - b) art. 18 ust. 3,
 - c) art. 22 ust. 1,
 - d) art. 25d ust. 1,
 - e) art. 27 ust. 1,
 - f) art. 30 ust. 1, 1a i 3,
 - g) art. 35a ust. 3.
3. Na postanowienia, o których mowa w art. 181 ust. 1 i art. 194 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.
4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.
5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

(Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.²³⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty.

6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.

Art. 441. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych.

2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.

Art. 442. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych.

2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE.

3. Strona wnioskująca o ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.

4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie to uważa się za nieskuteczne.

Art. 443. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 152, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach przez ich obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła o takie jej zawiadomienie albo wyraziła na nie zgodę.

2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760 oraz z 2024 r. poz. .

DZIAŁ IX

Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

Art. 444. 1. Kto:

- 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT,
- 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1,
- 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15,
- 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 2, 4, 9 i 10, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3,
- 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1-3 i 5 oraz art. 53,
- 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami,
- 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją,
- 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy,
- 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159,
- 10) udostępnia zasoby numeracji, nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1,
- 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6,
- 12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 174 ust. 1,

- 13) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 177 ust. 1,
- 14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1,
- 15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 2,
- 16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 3,
- 17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 179 ust. 1,
- 18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 180,
- 19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 182 ust. 1,
- 20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 188,
- 21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 211, art. 212 ust. 1, art. 214 i art. 215 ust. 1,
- 22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,
- 23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne wynikające z decyzji, o których mowa w art. 217 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,

- 25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
- 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,
- 27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 220 ust. 2,
- 28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 229 ust. 2, art. 230 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 223 i art. 225 ust. 1, lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 228,
- 29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 236 ust. 2 i 3 oraz art. 237 ust. 1–3,
- 30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 240,
- 31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1,
- 32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 256,
- 33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 257 ust. 1,
- 34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 265 ust. 1,
- 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 274 ust. 2,
- 36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,
- 37) narusza zakazy, o których mowa w art. 284 ust. 4 i 8,
- 38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 285–293,
- 39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 294,

- 40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 295 ust. 1–4,
- 41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 295 ust. 5,
- 42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 296 ust. 1,
- 43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 298 ust. 1–3 i 6,
- 44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 300,
- 45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 301,
- 46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 302,
- 47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 304 lub art. 309,
- 48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 305,
- 49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 306–308,
- 50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 310,
- 51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 311 ust. 2,
- 52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 312 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 312 ust. 2, 5 i 6,
- 53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 313 ust. 3,
- 54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązków publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 316 ust. 1, lub obowiązków informacyjny, o którym mowa w art. 316 ust. 2,
- 55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 322, art. 323 lub art. 328,
- 56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 318, art. 319, art. 323–326 lub art. 328,

- 57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 327 ust. 2,
- 58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 320 ust. 1 lub art. 329 ust. 1,
- 59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 331,
- 60) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 337 ust. 1, 2 i 4,
- 61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 338 ust. 1,
- 62) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 340 ust. 1,
- 63) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 341–343,
- 64) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 344,
- 65) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 345 ust. 3,
- 66) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 346 ust. 1 i 4 oraz art. 348 ust. 1,
- 67) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący świadczenia usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 349,
- 68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 350,
- 69) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 353,
- 70) narusza nakaz, o którym mowa w art. 354,
- 71) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 355 ust. 3 i 4 oraz art. 365–367,
- 72) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 358 ust. 4, art. 360 ust. 7, art. 361 lub art. 368 ust. 2,
- 73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 364 ust. 1, art. 368 ust. 1, art. 374 i art. 375,

- 74) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 364 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,
- 75) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 378,
- 76) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 382,
- 77) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,
- 78) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 391 i art. 392,
- 79) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,
- 80) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 397,
- 81) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,
- 82) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 399,
- 83) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej, dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 406,
- 84) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M, sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,
- 85) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M, wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,
- 86) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 407,
- 87) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,

- 88) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 89) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązków, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,
- 90) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–6 i 8–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,
- 91) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,
- 92) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE
– podlega karze pieniężnej.

2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:

- 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
- 2) nie realizuje lub nienależyte realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10;
- 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5;
- 4) nie przekazuje, zgodnie z art. 315 ust. 2 i 3, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych;
- 5) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 317 ust. 1–3;
- 6) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 339 ust. 1 i 2;

- 7) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 351 lub art. 352;
- 8) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 399;
- 9) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 10) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- 13) nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 297 ust. 1.

3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Art. 445. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2024 r. poz. 706) stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

5. Orzekanie w sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124 oraz z 2023 r. poz. 1963).

Art. 446. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacje handlowe bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, podlega karze grzywny.

2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego.

3. Orzekanie w sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 447. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 444 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.

3. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.

4. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia:

1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok;

2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 398, Prezes UKE, nakłada, w drodze decyzji, na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.

6. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1 lub 5, Prezes UKE uwzględnia przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

9. Kary, o których mowa w art. 444 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu.

10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

11. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

Art. 448. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:

- 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 401,
- 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 402 ust. 1,
- 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 402 ust. 4,

4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 405 ust. 1 – podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO, w drodze decyzji, w wysokości do 3 % przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 444 ust. 3 i 4 oraz art. 447 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.

Art. 449. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych.

2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych.

DZIAŁ X

Przepis końcowy

Art. 450. Ustawa wchodzi w życie w terminie określonym w ustawie z dnia– Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).